ARHIV - 1

РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА ЧЕСТИТАМО НОВУ 1980. ГОДИНУ

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ САВЕЗА РАДНОГ НАРОДА ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА

ИЗЛАЗИ 20-тог у МЕСЕЦУ • ГОДИНА IV • ДЕЦЕМБАР 1979. • БРОЈ 41 • ЦЕНА 3 ДИНАРА

ТРИДЕСЕТ ОСАМ ГОДИНА ЈНА

СРЕЋАН ВАМ ПРАЗНИК ВОЈНИЦИ

Ових дана посетили смо јединицу друга Живорада Тимића. Замолили смо га да за наше читаоце каже нешто о предстојећем празнику. Друг Тимић љубазно се одазвао нашем позиву и рекао нам следеће:

Ове године већ тридесет четврти пут у слободи прослављамо 22. децембар, дан рођења ЈНА. Рођендан ЈНА је празник целокупних оружаних снага СФРЈ, радних људи и грађана, свих наших народа и народности. Општенародни карактер тог историјског датума произилази из система одбрамбене организације нашег друштва заснованог на социјално-политичким основама самоуправног социјалистичког друштва. Наше оружане снаге и цео народ овом приликом завршавају радно и свечано славље јубиларне године, 60-то годишњице КПЈ-СКЈ, напредних синдиката, СКОЈ-а и напредног покрета жена.

После (окупације) априлског рата 1941. године, наши народи су остављени на милост и немилост страним окупаторима и формираним квинслишким режимима. КПЈ, родољубиви и патриотски надахнути народи заузели су одлучан курс за ослободилачку борбу, а Јосип Броз Тито већ на почетку устанка разрадио концепцију оружане борбе против окупатора: развијање устанка у облику партизанске борбе с тим да прерасте у општенародни рат са далекосежним војним и политичким циљевима. У складу са таквом концепцијом кроз НОР створена је оружана сила, партизански одреди, затим НОВЈ и коначно Југословенска армија. Одмах на почетку устанка утврђен је крајњи циљ борбе партизанске војске: ослобођење народа Југославије. Оваква концепција оружане борбе заснивала се на схватању да истинску слободу поробљеним народима не може нико донети уколико се они сами за њу не буду борили.

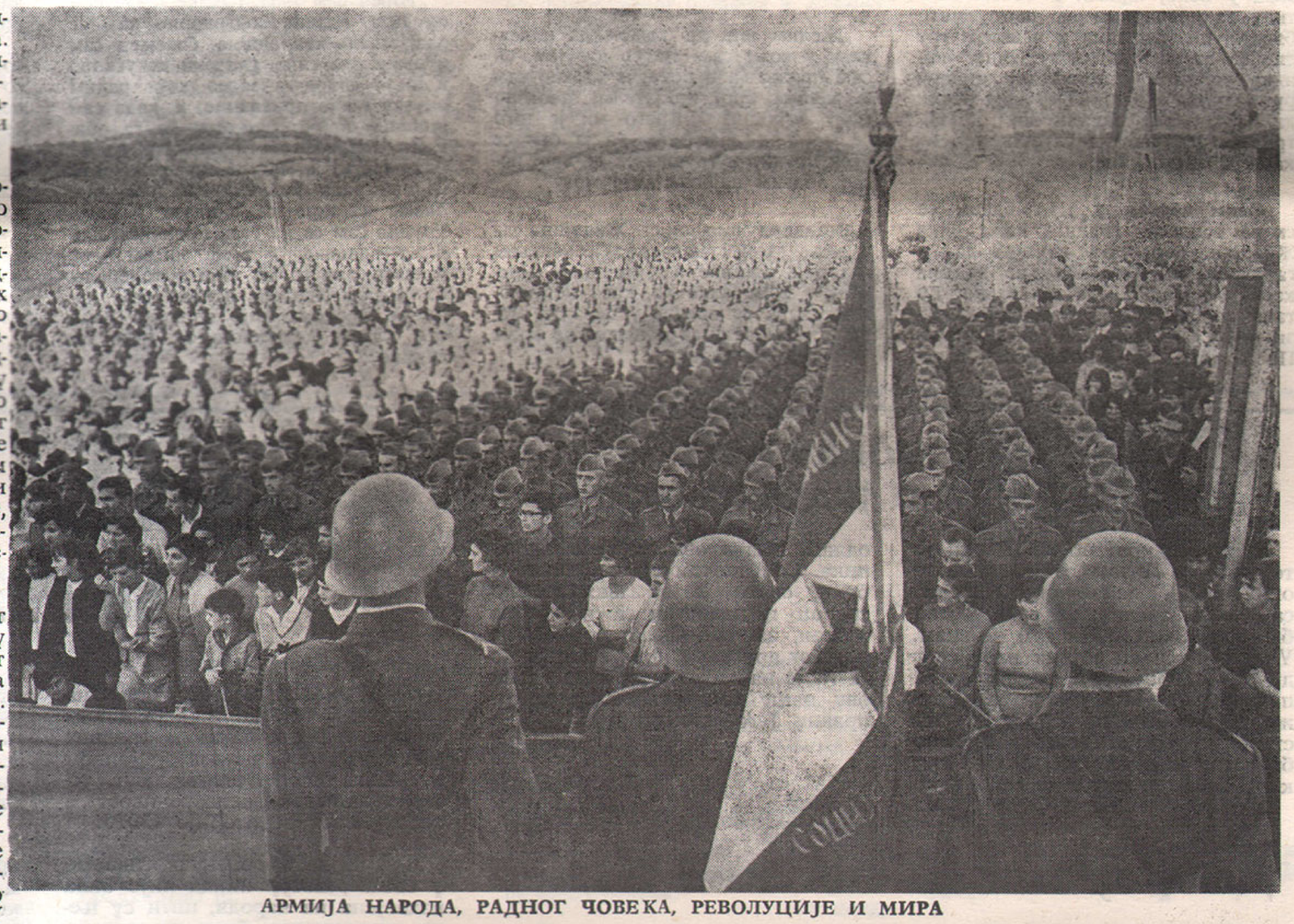

АРМИЈА НАРОДА, РАДНОГ ЧОВЕКА, РЕВОЛУЦИЈЕ И МИРА

Оружани устанак прераста у народноослободилачки рат и социјалистичку револуцију у којој су на тлу Југославије израсла два основна фактора: НОВЈ и револуционарна власт — што је омогућило да народ Југославије постане субјекат властите победе, а крај рата Југославија је дочекала као организована држава. Познато је да су претече јединица НОВЈ били партизански одреди као најповољнији и једини могући облик војне организације у тим условима. Међутим, способност и далековидност врховног команданта друга Тита испољена је у томе што је уочен моменат у развоју оружаних снага када је било неопходно прећи на формирање и јединица већих маневарских способности и квалитета. Те промене у војној организацији, тај историјски тренутак обележен је формирањем Прве пролетерске народноослободилачке ударне бригаде 21. децембра 1941. године у Руду. Од тог дана настаје веома брзо нарастање народноослободилачке војске Југославије каљене кроз надчовечанску борбу против надмоћнијег непријатеља, да би крај рата дочекала са снагом од 800 хиљада људи.

Мислим да у години јубилеја треба напоменути да су комунисти, иако релативно бројно мали, око 12 хиљада на почетку устанка, омладинци и омладинке скојевци, жене, борци гинули и умирали у НОР-у храбро, смело и неустрашиво, остављајући дивне примере херојства.

(Наставак на 2 страни)

Подлистак - 20. година ПИК-а „ЈУЖНИ БАНАТ“

СУСРЕТ НА РАДНОМ МЕСТУ

ПЕДЕСЕТ ХИЉАДА ОШИШАНИХ ГЛАВА

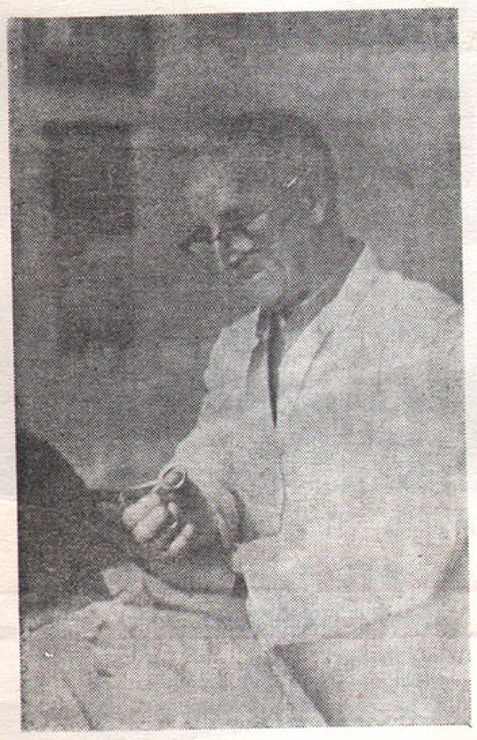

Живојин Ђуровић

Ђуровић Живојина изненадили смо пре неколико дана на његовом радном месту — берберници гарнизона у Белој Цркви. У белом мантилу са наочарима на носу вешто баратајући маказама и чешљом трудио се да немирну косу једног војника уобличи у прописану фризуру. За чика Живојина су нам рекли да је изузетан радник који је већ тридесет година на служби у ЈНА као грађанско лице.

„Овим послом у ЈНА бавим се скоро тридесет година" каже чика Живојин. У почетку долазио сам у гарнизон два пута недељно да бих касније прешао овде за стално. До тада сам радио у фризерској задрузи чији сам шеф био неко време. Посао који овде радим доста је тежак. Често сам у ситуацији да за један дан морам да ошишам неколико стотина људи. Верујте није ми тада лако. Процењујем да сам до сада ошишао око 50.000 људи". Цифра је заиста импозантна па питамо чика Живојина да ли га је то уморило и спрема ли се скоро у пензију.

„Па, мислим да ћу за годину-две отићи у пензију. Ожењен сам и имам сина, чекам само да се он запосли и окући, па да се и ја повучем. Нека млађи наставе мој посао'.

Чули смо да је чика Живојин активан и у свим друштвено-политичким организацијама. Питамо га о томе.

„Члан сам Савеза комуниста од 1948. године. Био сам и благајник партијске организације. Деветнаест година сам био и благајник синдикалне подружнице. Другови су ми указали то поверење. За овај рад био сам неколико пута похваљен и награђиван. Посебно ми је драга Медаља за војничке заслуге и Орден рада са сребрним венцем".

Пре него што смо се опростили од чика Живојина он је додао:

„Желим још да кажем да колективу у коме сам, много дугујем. Осим признања и похвала стекао сам и велики број пријатеља, посебно међу војницима. Драго ми је што се мој рад овде цени, а ја сам се увек трудио и трудим се да овај посао обавим најбоље што могу".

Оставили смо чика Живојина да и даље својим маказама и чешљом дотерује војнике и старешине мислећи о томе како ће, кроз неку годину када се повуче у пензију, моћи о свом раду са поносом да каже — био је успешан.

Рад и пријатељство — гаранција успеха

Живојин Стошић

Стошић Живојина, младог старешину гарнизона у Белој Цркви, затекли смо са групом војника којима је нешто објашњавао. Управо су се вратили са часова обуке, који су, тога дана ,били посебно напорни. Иако уморни весело су разговарали. То је говорило да су још један задатак обавили успешно. Друга Стошића замолили смо да нам каже прво нешто о себи.

„Рођен сам 1953. године, овде сам од 1971. године" одговорио нам је овај млади старешина. Ожењен сам и имам два сина. Старији ће ускоро поћи у школу. Посао који радим одувек ме је привлачио, и, када сам коначно добио прилику да га обављам, желео сам и желим, да то чиним што је могуће боље. За осам година рада упознао сам све проблеме на које се наилази у раду. Трудио сам се да увек пронађем најбоље решење. У томе нисам увек успевао, али то ме није поколебало. Са новим снагама поново сам почињао и успех није изостао. Члан сам Савеза комуниста од 1973. годинe".

Упитали смо друга Стошића на који начин успева да већ неколико година његова јединица буде једна од најбољих у гарнизону.

„Увек сам полазио од војника. Кроз разговор са њима утврђивао сам недостатке и пропусте које само заједничким радом отклањамо. Сматрам да је пракса најбоља школа, а лични пример најбољи стимуланс. За војника увек имам времена, а његови проблеми, туге и радости, и моји су. Чини ми се да су то главни разлози због чега до сада све иде добро'.

Желели смо да знамо нешто више о односу њега, као старешине и војника.

„Трудим се да сваког војника потпуно упознам, да постанемо пријатељи. Ми смо овде једна велика породица. Има нас из свих крајева наше земље, свих народа и народности. У једној таквој заједници превасходни циљ је успешно спровођење обуке и изградња једне свесне, активне и слободне личности. Желим да човек када оде одавде, може да се потпуно укључи у живот и рад, да постане савестан члан наше социјалистичке самоуправне, заједнице".

Питамо друга Стошића какве планове има за будућност.

„Уписао сам Факултет ОНО. Циљ ми је да се и даље усавршавам у свом раду, да моја јединица и ове године буде међу најбољима, да ми деца порасту и пођу у школу, а супруга заврши факултет који студира".

Уто су донели пошту. Међу осталима и једну разгледницу за Живојина Стошића. Прочитао је и рекао:

„Јавља ми се један мој бивши војник. Честита празник. Имам много пријатеља међу људима који су некада били моји војници. Редовно се дописујемо".

Захвалили смо другу Стошићу и честитали му предстојећи празник. Захвалио се и он а потом окренуо војницима да би пријатељски наставили разговор који смо ми својим доласком прекинули. На крају да кажемо да је Живојин Стошић за свој рад више пута похваљен а и носилац је Медаље за војне заслуге.

В. Исаковић

Армија ковачница братства и јединства

Ближи се крај обуке. Да ли је то могуће, Питам се и сећам се оних првих дана: никад теже, сам, нова средина. А сада, остао бих још .Зашто? Ни сам не знам. У армији сваки војник нађе свог друга и пријатеља, ту се рађа право другарство. Када је најтеже, војник вам то неће рећи. Ми стварамо пријатељство, ширимо братство и јединство, ми смо сви као један, један као сви. Тако одлази нам и ова генерација војника. Са успехом су завршили обуку, свако је од њих помало срећан и радостан, а и тужан. Тужан, зашто? Свако се растаје од свог друга, од прве касарне ко ја га је научила да воли и брани ову нашу социјалистичку самоуправну Југославију.

Костић Борђе

Добро, али би могло и боље

Сарадња омладине центра за заједничко средње и позивно усмерено образовање и васпитање „Сава Мунћан" и омладине ЈНА траје већ више година. Ове године та сарадња је изражена у „Сусретима младих" и заједничком раду више секција: фолклорне, драмске, литерарне, рецитаторске и музичке, а и спортска такмичења имају дугу традицију.

У разговору са старијим водником Бишкупом сазнали смо његово мишљење о овој сарадњи: „Наше је мишљење да сарадња и јесте и није задовољавајућа, јер може и мора бити боља и разноврснија. Добро је што постоји обострано интересовање, али требало би више структура да се укључи што би било обострано корисно. Већ дуже време размишљамо о новим видовима сарадње као што су излети разне акције колективна посета историјским местима. Садашњи облици сарадње доста су једнолични: „Сусрет младих", фолклор, драмска секција. Увођењем нових облика сарадње умногоме би се освежио заједнички програм.

Старији водник Бишкуп је на крају разговора закључио да је сарадња и оваква каква јесте изузетно значајна, како за војнике који се упознају са младима из града у коме служе војни рок, тако и за младе који се упознају са војничким животом. Међутим, старији водник сматра да се Општинска конференција ССО држи по страни и да би се њеним активнијим укључивањем у сарадњу постигли далеко бољи и конкретнији резултати.

Зоран Милетић

Наставак са 1 стране

СРЕЋАН ВАМ ПРАЗНИК ВОЈНИЦИ

ЈНА као заједничка оружана сила свих народа и народности и свих радних људи и грађана СФРЈ заједно са територијалном одбраном штити независност, уставни поредак, неповредивост и целокупност територије СФРЈ.

ЈНА чији 38. рођендан славимо у свом развоју никад није била издвојена из народа, нити су њени припадници били по страни политичких, друштвених и привредних збивања. Она је заједно са радничком класом и радним људима поред својих основних обавеза учествовала у свим великим подухватима обнове и изградње, те развоја наше земље, радовала се радним успесима и победама нашег друштва, делила са народом тешкоће и невоље које је требало савладати.

Упитали смо друга Тимића шта је учињено у јединици коју он води и како се припремају да дочекају Дан армије?

„Прилика је истаћи да је на нивоу нашег гарнизона доста учињено до сада на јачању не само оперативне и територијалне компоненте, него и у оспособљавању грађана завођење оружане борбе и за било коју другу врсту отпора против агресора, јер, како је познато припадник оружаних снага је сваки грађанин наше земље који на било који начин учествује у разним облицима отпора агресору.

Наша јединица дочекује Дан армија са значајним резултатима оствареним напорима читавог колектива. И даље се негују традиционално добри односи са свим друштвеним структурама, радним колективима и грађанима. Свесни своје велике одговорности за даље јачање морално-политичког стања, борбене обуке и способности нашег колектива да изврши све постављене задатке, ангажовали смо све субјекте у јединици. Постигнути успеси у досадашњем раду треба да нам послуже као подстрек за још већу ангажованост да у свим условима рада што боље обављамо постављене задатке и постигнемо врхунске резултате".

Захвалили смо другу Живораду Тимићу и пожелели да овај празник лепо прославе, и даље успешно извршавају постављене задатке, постижући добре резултате у обуци.

В. Исаковић

СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА ПОВОДОМ 60 ГОДИШЊИЦЕ КПЈ-СКЈ, СКОЈ-а, РЕВОЛУЦИОНАРНИХ СИНДИКАТА И НАПРЕДНОГ ПОКРЕТА ЖЕНА

Инспирација за нова прегнућа

★ Свечаној седници су присуствовали, народни херој и члан Савета федерације Иса Јовановић, Драгутин Ђурђев-Гута, шпански борац, Бранко Шинжар, члан Савета Покрајине, првоборци и носиоци споменица 1941. године, друштвено-политички радници наше општине.

Реферату поднетом на Свечаној академији Општинске конференције Савеза комуниста ,Општинског синдикалног већа и Општинске конференције Савеза социјалистичке омладине Општине Бела Црква, поводом прославе 60 година КПЈ/СКЈ, револуционарних синдиката, СКОЈ-а и напредног покрета жена, Милутин Царан, секретар ОК СКВ је између осталог истакао:

„У Београду и Банату истакнути синови овога краја Жарко Зрењанин познат као „црвени учитељ", Жарко Златар, Сава Мунћан, Дејан Бранков, Марко Стојановић и други знани и незнани, са развојем револуционарног радничког покрета стасају у револуционаре чија су имена позната и ван њиховог завичаја. Рођени у сиромашним сељачким породицама Избишту, Крушчици, Врачевгају, Дупљаји и другим селима Закарашја, студенти Правног факутета у Београду, учитељи, металски радници и земљорадници постају стегоноше у припреми најширих слојева народа, радника и сељака за одлучујуће догађаје који ће из корена изменити историју Југославије и многонационалне Војводине.

Одазивајући се позиву СК КПЈ на оружани устанак, Покрајински комитет СКОЈ-а Војводине 30. јула 1941. године упућује свој проглас „Младој генерацији свих народа и народности Војводине". Проглас позива све младиће и девојке да ступе под заставу пролстерског интернационализма ,да без обзира на националну припадност, вероисповест, политичко и идеолошко гледање на свет, те припадност организација, под руководством јуначке Комунистичке партије поведу заједничку борбу против фашизма за националну слободу и братство омладине свих народа, за демократске слободе, за срећни живот и бољу будућност омладине, за културу и напредак човечанства.

Наша револуција доказује своју вредност способношћу да развија и брани своје тековине

У време издвајања народног устанка јула 1941. године у Војводини је било око 3.000 чланова СКОЈ-а организованих у окружне, среске и месне организације. У Банату, у време избијања устанка била је најбројнија скојевска организација у Војводини која је имала 1.300 чланова. То је представљало снажан револуционарни потенцијал с којим је Комунистичка партија Југославије рачунала у одлучним данима непосредно пред општенародни оружани устанак.

Од марта 1942. године када је у селу Гају код Ковина формиран Јужнобанатски партизански одред па све до ослобођења, у Јужном Банату непријатељ није имао мира. Одред успешно остварује своје задатке, бројно јача уз сталну и свесрдну помоћ и подршку народа овога краја.

Борбене акције, акције бораца Јужнобанатског партизанског одреда- касније се настављају у ратним јединицама војвођанских бригада и других оперативних јединица народноослободилачке војске, у којима учествује око 1.100 бораца и ратних руководилаца овог краја до коначног ослобођења целе наше земље од фашистичког освајача и домаћег издајника.

У борбама до коначног ослобођења наше земље дало је своје живота око 300 бораца и житеља наше општине, а далеко више их је било хапшено и одвојено у фашистичке логоре у земљи и широм Европе.

На велике устаничке успехе непријатељ је одговран суровим репресалијама које су се састојале у стрељањима, вешању, хапшењима и депортовању. Све су то на својој кожи осетиле револуционарне снаге и широки слојеви народа Југославије. Упамтио је наш народ логор „Свилару" у Панчеву, логор у Бечкереку, стрељање у Белој Цркви и друга стратишта и губилишта широм земље.

У борби против фашистичке немани и домаћих издајника гинули су најбољи синови и кћери рођени у овој Банатској равници и дали животе заједно са милион и тристо жртава широм Југославије са огромном вером у лепше сутра и успеха које данас имамо.

Неизбрисива су имена хероја Жарка Зрењанина, Саве Мунчана, Анђе Ранковић, Жарка Златара, Дејана Бранкова, Марка Стојановића и многих других којих се са поносом данас сећамо.

Постављајући јубилеје Партије, СКОЈ-а и револуционарних синдикатас поносом можемо рећи да је народ наше општине светла лика и часно извојевао слободу, као што је и у првим поратним данима незадрживо кренуо за изградњи новог друштвеног система, ослобођеног стега експлоатације, са широким хоризонтима слободе и достојанственог лика човека.

У првим послератним данима теш коће су биле огромне.

Требало је почети изнова готово низ из чега.

Нови задаци постављени су пред радне људе и привреду ове општине првим петогодишњим планом. Било је потребно произвести што више хране уз слабу опремљеност уређајима за рад. Такође је требало привхатити неколико стотина нових становника из свих крајева наше земље и упутити их у производни процес. У тешким послератним условима, задацима, постављени првим привредним планом у потпуности су остварени у нашој општини".

В. Бранков

ПОВОДОМ МЕЂУНАРОДНЕ ГОДИНЕ ДЕТЕТА

ДЕТЕТУ НЕ МОЖЕМО РЕЋИ СУТРА, ЊЕГОВО ВРЕМЕ ЈЕ ДАНАС

Да би се обележила 20-то годишњица Декларације о правима детета Уједињене нације су 1979. годину прогласиле Међународном годином детета. Од светске заједнице је затражено да обнови и поново потврди бригу за садашњост и будућност своје деце. Жеља је да се, стављањем детета у центар опште пажње, поново појача интерес за шире и дубље разумевање њихових потреба.

Већ је доста написано о низу активности у свету и нашој земљи, којима се Међународна година детета обележава. Међутим, у склопу тих активности, потребно је сагледати оно што је планирано и што је урађено на подручју наше општине.

СИЗ за дечију заштиту и Одбор за прославу Међународне године детета при СО Бела Црква усвојили су програм активности током године, у оквиру светске и југословенске акције, уз прихватање хуманих идеја и обавезе човечанства да се свој деце обезбеде услови за правилан развој.

Основна делатност ових тела, како смо сазнали од председника Одбора за прославу Међународне године детета, другарице Анђелије Стошић, биће усмерена на задовољење општих потреба деце. Према програму активности предвиђено је:

— Обезбеђење бржег развоја друштвено организоване бриге о деци кроз смештај у полуневном, целодневном (јаслице, вртићи) и продужном боравку,

— Повећање просторних услова за смештај деце,

— Обезбеђивање друштвене исхране за сву децу,

— Обезбеђивање средстава и услова за опоравак, рекреацију и одмор деце,

— Организовање превентивне здравствене заштите и здравственог надзора над децом у полудневном, целодневном и вишедневном боравку,

— Све расположиве капацитете за организовани боравак предшколске деце, првенствено користити за целодневни боравак деце чија су оба родитеља запослена, деце самохраних родитеља или родитеља са мањим примањима,

— Посебне активности ће се предузимати на што већем обухвату деце наших радника привремено запослених у иностранству, у свим видовима друштвене бриге о деци.

Како је програм деловања СИЗ-а за дечију заштиту и Одбора за прославу Међународне године детета доста опширан и амбициозан, разумљиво је да све предвиђене ставке не могу бити остварене током ове године. Иако су наше материјалне могућности доста скучене, ипак је нешто учињено на том плану:

— При основној школи у Црвеној Цркви отворено је одељење за предшколски узраст капацитета 20 полазника,

— У Јасенову је отворена ђачка кухиња за 432 ученика и 40 малишана предшколске установе,

— За ученике основе школе „Жарко Зрењанин" и „Жива Јовановић" организована је рекреативна настава на Летенки и Дивчибарама,

— Организован је десетодневни боравак предшколске деце у Поречу,

— Изведена је приредба деце Дома „Вера Радивојевић",

— Остварено је заједничко летовање деце Дома „Вера Радивојевић" и „11. октобра" из Скопља у Сукошану,

— Извршено је братимљење ових дечијих домова,

— Приводе се крају припреме активности око изградње новог дечијег објекта капацитета 120 малишана.

Свакако да постигнутим до сада не смемо бити задовољни. Настојања у том правцу морају бити још већа, јер, брига о деци и јесте трајан процес који нас обавезује.

Г. Мокрачек

СКУПШТИНСКЕ ТЕМЕ

Подржане уставне промене

На седници Скупштине општине Бела Црква, одржане 6. децембра 1979. године, пред делегатима су се нашли предлози за промене савезног, републичког и покрајинског устава које представљају у свом делу остваривање Титове иницијативе о колективном раду, одлучивању и од

Са десете седнице Скупштине општине

говорности, покренуте на VIII Конгресу Савеза синдиката Југославије

У предлозима се наводи да ће уставне промене значајно допринети да се потпуније остварује уставима утврђени положај и улога радних људи и њихових самоуправних организација и заједница, да се даље развије и потпуније оствари суштина делегатског система, стварањем услова за пуно самоуправно и демократско одлучивање у свим институцијама политичког система социјалистичког самоуправљања, да се створе услови за свестраније развијање и јачање личне и заједничке одговорности, да се даље демократизује и подруштви кадровска политика и у том циљу доследније остварују начела ограничења понов ног избора, односно именовања, пот пуније измењивости кадрова на функцијама, редовног враћања кадрова у удружени рад по истеку њиховог мандата на јавним и другим друштвеним функцијама, што све треба да допринесе ширењу и јачању кадровске основе ,већој афирмацији личних способности и сузбијању тенденција репродуковања политичког професионализма.

У уводном излагању, поводом предлога за уставне промене, председник Скупштине општине, Сава Стојанов, је нагласио да даљи развој делегатског система, као политичке окоснице социјалистичке самоуправне демократије, налаже да се у свим институцијама, у делегатским скупштинама и органима друштвено-политичких организација развија и јача колективни начин рада. Колективни рад и колективно одлучивање битна су својства и непосредан израз социјалистичких самоуправних односа. И кад се одлучује у радничким саветима и у Скупштинама, ради се о колективном одлучивању. Даље је председник Скупштине нагласио да је друг Тито на XI Конгресу СКЈ посебно указао да богато искуство из рада наше партије у предратном, ратном и послератном периоду говори о томе да смо управо колективним радом увек изналазили најбоља решења и стално отварали нове етапе наше револуције, да су идејно оспособљавање, неговање колективног рада и подизање личне и колективне одговорности од изузетног значаја и најбољи пут у супротстављању каријеризма и бирократско лидерским амбицијама појединаца.

Делегати су једногласно подржали предлоге за промене савезног, републичког и покрајинског устава.

Татјана Тимотијевић

РЕЗУЛТАТИ ПОСЛОВАЊА ПРИВРЕДЕ ОПШТИНЕ ЗА ДЕВЕТ МЕСЕЦИ

Привређивање позитивно

★ НА ПОРАСТ АКУМУЛАЦИЈЕ ПРИВРЕДЕ ПОСЕБНО У ПОЗИТИВНОМ СМИСЛУ УТИЦАЛА ЈЕ ЛИЧНА ПОТРОШЊА СА СПОРИЈОМ ДИНАМИКОМ РАСТА У РАСПОРЕЂЕНОМ ЧИСТОМ ДОХОТКУ

Остварени резултати пословања у привреди општине Бела Црква за девет месеци у светлу остваривања мера стабилизације имају следеће карактеристике:

Остварени резултати на нивоу при вреде у целини изражавају динамичан тренд раста, како у односу на исти период прошле године, тако и у односу на план.

Економичност привређивања привреде у порасту је за 2,2 одсто, јер утрошена средства бележе спорији раст (19,3 одсто) од динамике раста укупног прихода (21,5 одсто) за 2,2 одсто.

У распоређеном чистом дохотку учешће личне и заједничке потрошње смањено је у корист фондова, тако да је негативан резултат осетно смањен у односу на прошлу годину, тачније 15.400.000 динара, на свега 400.000 динара, што у релативном изгледу представља свега 3 од сто од оствареног губитка у истом периоду прошле године.

Пословна средства (посебно акумулација у износу од 47,222.000 динара, са порастом од 21,1 одсто у односу на исти период прошле године) бележе високу динамику раста, мада је рентабилитет њиховог коришћења у извесном опадању.

Стопа репродуктивне способности привреде је у порасту с обзиром да су средства за репродукцију (пословни фонд и амортизација у висини од 60.650.000 динара), већа за 16.068.000 динара од укупног износа приспелих отплата по кредитима за основна и обртна средства.

На пораст акумулације привреде општине Бела Црква за девет месеци ове године, посебно у позитивном смислу, утицала је лична потрошња, са споријом динамиком раста у распоређеном чистом дохотку, која се креће испод нивоа динамике оствареног дохотка у чистом дохотку, па чак и испод раста трошкова живота и раста продуктивности рада, чињеницом са којом се може рачунати у овогодишњем успешном привређивању.

Тако чист лични доходак износи месечно 5.115 динара и бележи стопу раста од 10,7 одсто, што је ниже од раста трошкова живота у висини од 16,8 одсто.

Остварена стопа раста запослености у привреди у износу од 6 одсто је задовољавајућа са становишта плана за 1979. годину, али не и ниво планираног задатка према Средњорочном плану (12,9 одсто). Разлози за неизвршавање поменуте стопе код запошљавања леже углавном у успореној динамици завршавања главних инвестиционих подухвата.

Доходак по раднику на нивоу привреде у односу на прошлу годину повећан је за 20,1 одсто и износи 123.000 динара и динамичнији је од стопе раста личних доходака по раднику за око 10 процентна поена. Једино се део личних примања за заједничку потрошњу још увек није свео у договорене оквире, јер исти бележи стопу раста у висини од око 35 одсто.

Више је издвојено за личне дохотке 5.185.447 динара, што је четвороструко ниже у односу на претходне две године.

Износ реализованих инвестиција у висини од 479,591.000 динара, по обиму је већи него износ реализованих инвестиција у претходне две године.

Индустрија има примат у структури укупне привреде са учешћем од 44 одсто у укупном друштвеном производу привреде.

У оквиру друштвеног и индивидуалног сектора пољопривреде сви радови око убирања плодова јесењих усева завршени су на време. Јесења сетва пшенице на оба сектора извршена је са 89 одсто, озими јечам са 95 одсто и уљана репица са 100 одсто.

Динамика улагања дугогодишњих засада на површини од 585 ха, у оквиру сектора пољопривреде ,предвиђено за јесен 1979. и пролеће 1980 године, одвија се према плану.

Живко Секулић

Извештај Комисије за друштвени надзор

На десетој заједничкој седници свих већа Скупштине општине Бела Црква, која је одржана 6. децембра 1979. године делегати су разматрали Извештај о остваривању друштвеног надзора и раду Комисије за друштвени надзор Скупштине општине Бела Црква за период јули 1978. — новембар 1979. године. Председник ове Комисије, друг Радоје Томашевић, упознао је делегате са проблемима на које Комисија наилази у свом раду, као и са резултатима које је до сада постигла. Он је рекао да је Комисија у свом раду посебну пажњу посветила повезивању са радничким контролама у предузећима и установама, као и развијању сарадње са радничким саветима. Друг Томашевић је истакао да су у неким срединама наилазили на отпор који је проистекао из неразумевања сврхе рада ове Комисије. У протеклом периоду Комисија за друштвени надзор посебно се позабавила проблемима одласка појединаца у иностранство без стварне потребе, трошковима репрезентације у појединим радним организацијама, незарађеним личним доходцима, привредним преступима због неконсултовања стручних служби, проблему напуштања радног места у току радног времена, коришћењу бонова за топли оброк у друге сврхе, као и низу других проблема.

Делегати су прихватили Извештај о раду Комисије за друштвени надзор и сложили се да у својим срединама, колико је више могуће, олакшају рад овој Комисији и пруже јој пуну подршку.

АНАЛИЗА ЗАПОШЉАВАЊА

У сва три већа Скупштине општине поднета је Анализа запослености и запошљавања на територији наше општине. Извршно веће Скупштине општине, на својој седници одржаној 4. децембра 1979. године констатовало је да постоји појава непоштовања договора о запошљавању и Закона о пријему приправника. Извршно веће, у закључку те седнице, инсистира на стриктној примени Друштвеног договора о запошљавању и Закона о пријему приправника и предлаже да се предузму одговарајуће санкције против прекршилаца договорених ставова.

ПЕНЗИЈСКО ОСИГУРАЊЕ ЗЕМЉОРАДНИКА

Делегатима Већа удруженог рада и Друштвено-политичког већа достављена је Информација о остваривању пензијског и инвалидског осигурања земљорадника у општини Бела Црква. Исту информацију разматрало је Извршно веће Скупштине општине на својој седници 23. новембра 1979. године, и том приликом констатовало, да се и поред објективних тешкоћа стиче утисак да нема потребних активности у радним организацијама надлежним за решавање овог питања. Те радне организације и даље своје потребе за земљиштем решавају куповином. У тим радним организацијама не постоје ни службе које би се организовано бавиле проблематиком пензијског и инвалидског осигурања земљорадника. Због тога је Извршно веће закључило да предложи Скупштини општине да овај извештај упути свим друштвено-политичким организацијама, ради организовања шире акције, а истовремено исти извештај достави радним организацијама „Пољопривреда“ и „Будућност“ са препоруком да на овом плану предузму одговарајуће мере.

ПОДСТИЦАЊЕ МАЛЕ ПРИВРЕДЕ

Делегати Већа удруженог рада прихватили су Друштвени договор о подстицању развоја и унапређењу мале привреде на подручју општине Бела Црква. Сврха закључења овог договора је самоуправно уређивање друштвено-економских односа у овој области привређивања, отклањање структурне неусклађености у привреди и личној потрошњи која је настала због дефицитарности мале привреде, затим унапређење малих прерађивачких капацитета и тиме потпуније задовољавање потребе грађана и привреде за услугама и производима као и брже запошљавање грађана и радника који се враћају са привременог рада у иностранству. Одређено је да Друштвени договор о унапређењу мале привреде буде потписан 20. децембра 1979. године.

В. Исаковић

СКУПШТИНСКЕ ТЕМЕ

Информација о изградњи водовода

Сва три већа Скупштине општине добила су Информацију о изградњи регионалног водовода и градске канализације у нашем граду. О истом материјалу расправљало је Извршно веће Скупштине општине на својој седници 4. децембра 1979. године, и том приликом између осталог констатовало, да радови на изградњи водовода и заштити града од бујичних вода много касне, да је уочљива врло слаба дисциплина извођача радова, посебно код одржавања утврђених рокова и квалитета извођења радова. Констатовано је такође, да је по питању оштећења дела опреме покренуто питање одговорности преко надлежних органа. Извршно веће је ставило примедбу и на саму Информацију констатујући да је требала да буде потпунија, јер није дата структура финансијских средстава, као и предлог решења за превазилажење настале ситуације.

У закључку је Извршно веће оценило да је потребно комплетно сагледавање ове материје и евентуално покретање одговорности. Од извођача радова се тражи максимално ангажовање на што бржем завршетку радова. Извршно веће је затражило да инвеститор хитно утврди конкретан приступ по извршиоцима радова, са прецизним роковима и стручним решењима за санацију насталог стања. Оформљена је радна група са задатком да до 30. децембра 1979. године, сагледа одређене проблеме и предложи одговарајућа решења у даљем финансирању ових инвестиција. Извршно веће предложило је Скупштини општине да допуњену информацију са својим закључком упути свим друштвено-политичким организацијама и Месној заједници Бела Црква на разматрање. После обимне и дуготрајне дискусије сва три већа Скупштине општине прихватила су Информацију о изградњи водовода и канализације са препорукама које је дало Извршно веће.

В. Исаковић

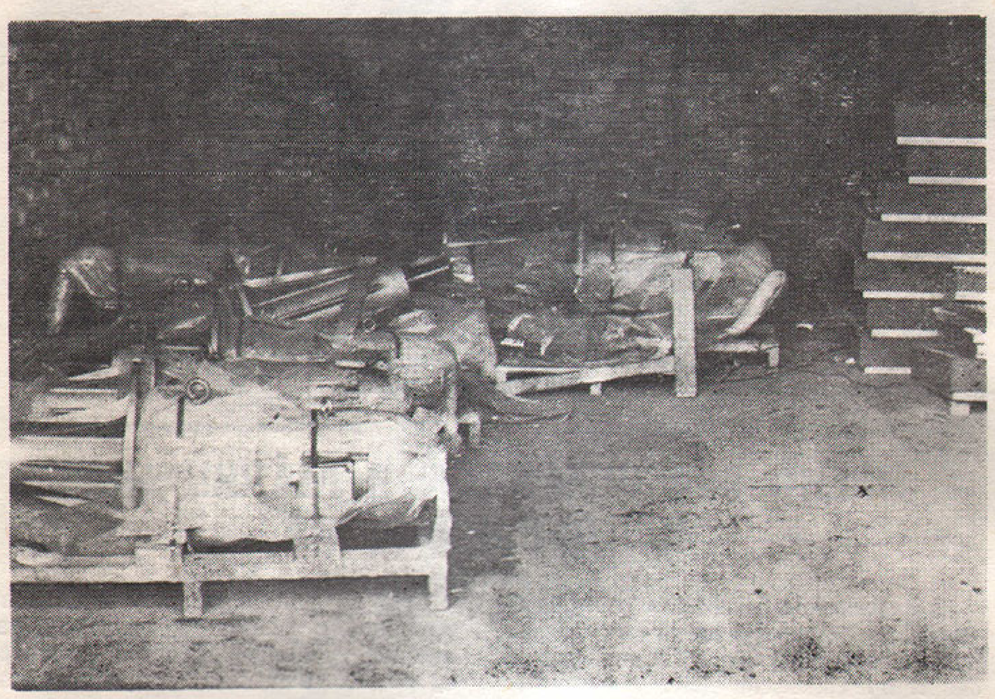

Опрема уређаја за пречишћавање када је још била у исправном стању

ГОДИШЊИ ПЛАН ПРЕ РОКА

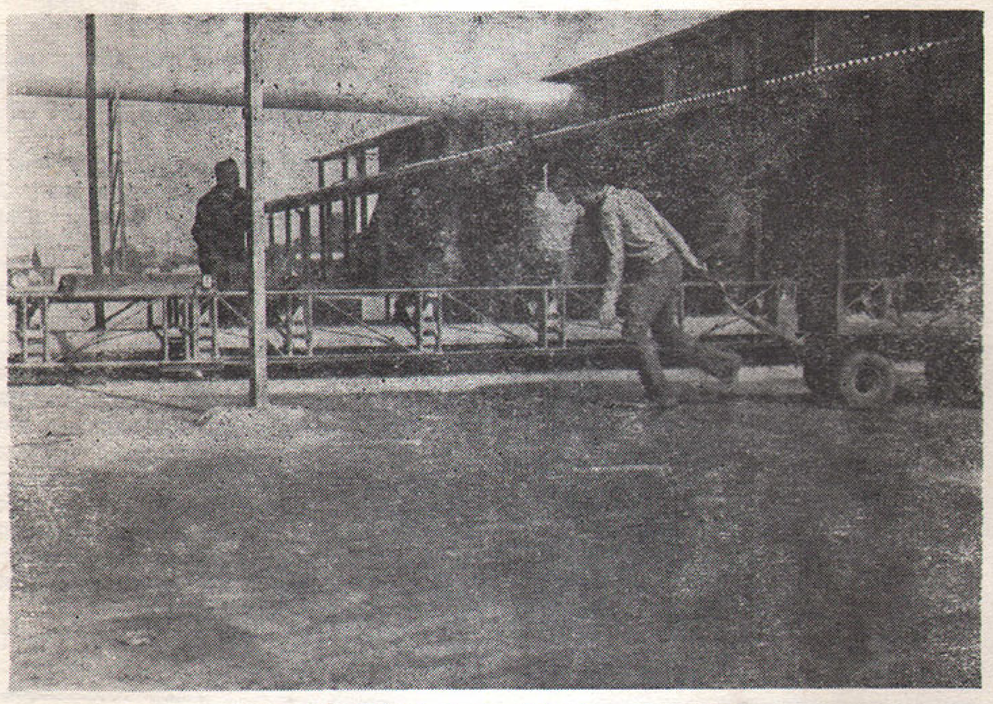

У погону ООУР „2. октобар" — Јасеново

Циглана „2. октобар" у Јасенову извршила је годишњи план производње месец и по дана пре рока. Већ сада су произвели, преко плана, блокова у износу од милион јединица нормалног формата, како се то стручно каже, или лаички речено 250 хиљада блокова. Сва производња је продата и наплаћена.

Овај колектив је једно време био без технолога, али сад опет имају овог стручњака. Сарадња чланова СКВ и синдикалне организације са органима управљања је добра. Осталом, резултат производње је доказ заједничког напора и залагања.

Ђ. П.

У СЛИЦИ И РЕЧИ

Са свечане академије поводом 60-годишњице КПЈ/СКЈ, СКОЈ-а, и револуционарних синдиката на Радничком универзитету У пригодном рециталу који је инпресионирао све присутне учествовало је око 100 учесника: ученици ОШ „Жарко Зрењанин" и Средњошколског центра „Сава Мунћан", припадници ЈНА и Театар „Жарко Васиљевић"

Сетва касни

★ УДРУЖИВАЊЕ СА ДРУШТВЕНИМ СЕКТОРОМ СПАС ЗА СТАРЕ И НЕМЕХАНИЗИОВАНЕ ПОЉОПРИВРЕДНИКЕ

На конференцији ССРНВ у Јасенову одржаној 3. децембра инг. Шинжар Светолик упознао је мештане са појединим ставовима Закона о узимању пољопривредног земљишта у закуп као и Одлуком о одређивању агротехничког минимума и других мера при искоришћавању пољопривредног земљишта. Одмах на почетку рекао је да је Покрајински штаб САП Војводине за координацију радова у пољопривреди констатовао да смо по радовима око јесење сетве последњи на територији Војводине, а, и са бербом кукурузом доста каснимо. Зато је на целој територији општине предузета акција да се пољопривредници упознају са извесним ставовима Закона. Наиме, Закон одређује рокове до којих се имају обавити поједине радње у пољопривреди. Тако, пшеница се мора засејати до краја новембра уклањање кукурузовине са парцеле до краја децембра (а ако се не одвезе кући може се сазидати у пласт у крај парцеле, где може остати најкасније до краја марта); дубоко орање-припрема земљишта за сејање пролећних култура мора се обавити до краја децембра, најмање дубине 25 см. За неизвршавање тј. непридржавање ових рокова власник може бити кажњен до 3.000 динара. Затим је прешао на прописе око узимања земљишта у закуп. Пољопривредник може узети у закуп пољопривредно земљиште само ако у свом власништву нема максимум (10 ха) пољопривредног земљишта, али само толико да заједно узев-сопствено и узето у закуп-не пређе максимум.

Непољопривредници могу узимати у закуп пољопривредно земљиште али толико да са њиховим сопственим-ако га имају-не прелазе 3 ха. Сем ових услова Закон налаже да се о закупу мора сачинити писмени уговор у којем мора бити наведен катастарски број парцеле, њезина површина ,цена закупа или начин плаћања. Уговор се мора поднети општинском органу на оверење а један примерак уговора мора се у року од 15 дана предати општинском пољопривредном инспектору. За неизвршење ма којег од ових услова предвиђене су казне од 3.000 до 30.000 динара. На крају скренуо је пажњу да ће надлежни органи од сада бити активнији у предузимању мера за прекршаје из оба прописа.

Потом је настала жива дискусија баш око благовремених пољопривредних радова. Питања су поставили старији и за рад неспособни пољопривредници као и они који не поседују пољопривредну механизацију. Жалили се да индивидуални произвођачи који поседују механизацију, неће или не стижу да им обаве пољопривредне радове (већина њих узима у закуп много земљишта преко свог максимума) а ни Основна организација кооперанта Јасеново неће да им обавља радове; склапа са њима само уговоре за испоруку семена и вештачког ђубрива.

На ова питања одговарао је директор Станишић Слободан.

Рекао је да имају два трактора и да они могу и хоће да обављају пољопривредне радове, ако пољопривредник да њима своју земљу да му обрађују, а не да лако обрадиву земљу да приватнику да му обради, а ону „преко Караша", коју приватници неће да му обрађују, нуди друштвеном сектору. Наиме, на том терену за један дан орања тракториста не може да заради ни своју дневницу а где су остали трошкови (гориво и амортизација машина). На тај начин друштвени сектор би дозволио да их приватни власник трактора тако рећи израбљује: добру и лако обрадиву земљу узимају у обраду приватници а тешку где нема зараде „нека обрађује друштвени сектор". На крају препоручио је старачким домаћинствима као и домаћинствима без механизације да се удруже са друштвени сектором па ће отпасти све те невоље око мољакања приватника и чекања „док обаве своје послове".

Из овог се види да обична кооперација као вид сарадње са друштвеним сектором не може више да задовољи потребе пољопривредног произвођача и зато треба приступити вишој форми удруживања са друштвеним сектором. Време тече, нова технологија, нови захтеви и потребе, траже и нове друштвене односе. Истина, тешке се прихватају али неминовни су. Ако их не прихватимо данас, сутра морамо. А свако заостајање скупо нас кошта.

Ђ. П.

ЈУБИЛЕЈ РАДИО КЛУБА

10 година YU 1 AJF

Пре десет годинна, тачније 26. децембра 1969. године, група ентузијаста оформила је Радио-клуб у Белој Цркви. Клуб је понео име народног хероја Жарка Зрењанина-Уче. Сврха формирања клуба била је да окупи све заинтересоване у циљу стицања знања из електротехнике и оспособљавања за самостални рад на радио уређајима.

То је био разлог због којег смо ових дана посетили Радио-клуб. У скромној просторији на првом спрату Ватрогасног дома љубазно су нас дочекали. Повео се спонтани разговор у којем нам је председник клуба Славко Смиљанић рекао следеће:

„За протеклих десет година клуб је и поред огромних тешкоћа успешно радио. Успели смо да у том периоду одржимо везе са радио-аматерима читавог света, на свих 6 континената, као и са научним експедицијама на Арктику и Антартику Потврђено нам је преко 50.000 веза на даљинама већим од 3.000 км. То нам је омогућило да постанемо једна од најпознатијих радио-станица на кратким таласима од 7 мегахерца, не само у земљи, него и у свету. За сада смо солидно технички опремљени за рад на кратким таласима па смо у стању да у свако доба дана и ноћи успоставимо везу са било којим крајем у свету. Досадашњи рад донео нам је низ признања. Последње које смо добили 1978. године од Савеза радио аматера Америке за освојено друго место на незваничном првенству света (званичних првенстава нема) можда је највредније, јер је на том такмичењу учествовало око 100.000 радио-аматера из читавог света. На поменућу још да смо од Савеза радио аматера СССР и Удружења радио аматера Америке добили признања за одржане везе са преко 100 земаља света. Бројна су и признања која смо добили од наше земље. Тако је наш члан Золтан Бикади 1971. године освојио прво место за пионире у Тацену. Оператор Александар Соколовић добио је бронзану плакету „Никола Тесла". На отвореном првенству Југославије 1971. године освојили смо четврто место међу клубовима. У купу ЈНА 1974. године освојили смо четврто место. Од општинског штаба ТО добили смо похвалу за успешно учествовање у вежби „Челик '78". Да више не набрајам, признања има доста и она су награда за упоран и самопрегоран рад свих чланова клуба. Ипак, и поред значајних успеха ко-

Радио аматери на послу

је смо постигли, ми нисмо у потпуности задовољни својим радом. Пре свега то се односи на доста скромне резултате у конструкторству. Узрок томе је свакако нерешино питање финансирања. Ове године добили смо 5.000 динара. То је симболична сума која је једва довољна да за њу купимо две лампе које почетник непрецизним радом уништи.

Покретали смо зато неколико пута иницијативу да нам радне организације новчано помогну. То не би била једнострана помоћ. Спремни смо да се прихватимо одржавања и рада на разгласним уређајима у тим предузећима као и да поправљамо исте јер смо за то стручно оспособљени. Разумевања за сада није било".

Жеља им је да у клубу више пажње посвете развијању гониометрије популарно назване „лов на лисицу". Такође би хтели да прошире рад на урлтракратким таласима, како из такмичарских, тако и из разлога безбедности. Покушали би и са аматерском телевизијом јер што се тиче стручности, како су рекли, ту нема проблема. Није редак случај да их из других клубова позивају у помоћ када нешто нису у стању сами да реше.

Клуб нема решено ни питање простора.

„Ми смо фактички подстанари у Ватрогасном дому и дугујемо велику захвалност Добровољном ватрогасном друштву које нас је примило и које нам у свем иззлзи у сусрет", рекао је оператор Александар Соколовић. „Неопходан нам је и телефон, јер ето, били смо једни од првих, можда чак и први, који су сазнали за катастрофални земљотрес у Румунији али нисмо то могли никоме да јавимо".

У клубу размишљају и о набавци телепринтера. Кажу да би тада могли да обуче већи број младих за обављање посла телепринтериста ко је је данас врло тражено. Тренутно им је велики проблем штампање КУ — ЕС — ЕЛ картица јер су скоро добили нов позивни знак. Без тога не могу да наставе са радом. Имају још један велики проблем. Често их позову на разна такмичења или семинаре, али нису у стању да на њих иду и покушају да гамо прошире своја знања или освоје још неку диплому.

У Клубу су нам рекли и то да да имају таласну дужину радио станице Бела Црква која постоји још од 1955. године. Стручно су оспособљени да приступе формирању концертне радио станице Бела Црква за чију изградњу мисле да не би била изузетно скупа и могла би врло брзо да се исплати.

Упитали смо на крају председника: „Које задатке Клуб себи поставља у будуће?"

„Пре свега, повећати број радио оператора, затим треба набавити радио станицу за ултракратке таласе, како бисмо се још успешније укључили у мере одбране од елементарних непогода и задатке ОНО. Ми смо приликом великог земљотреса у Црној Гори активно учествовали у мрежи за пренос података али мислимо да би дали још већи допринос да смо имали и радио станицу на ултракратком подручју.

На крају, жеља нам је да се трајно реши питање смештаја и финансирања Радио-клуба. Ми ћемо се као и до сада трудити да максимално искористимо све могућности са којима располажемо".

Опростили смо се од чланова Клуба и пожелели им да и даље успешно раде. Иза нас је остала незагрејана просторија испуњена сигналима и звуковима из читавог света. Вредне операторе грејало је једино велика љубав према оном што раде, нада да ће бити боље и да успеси које су постигли неће остати незапажени.

В. Исаковић

ОКОМ ФОТОРЕПОРТЕРА

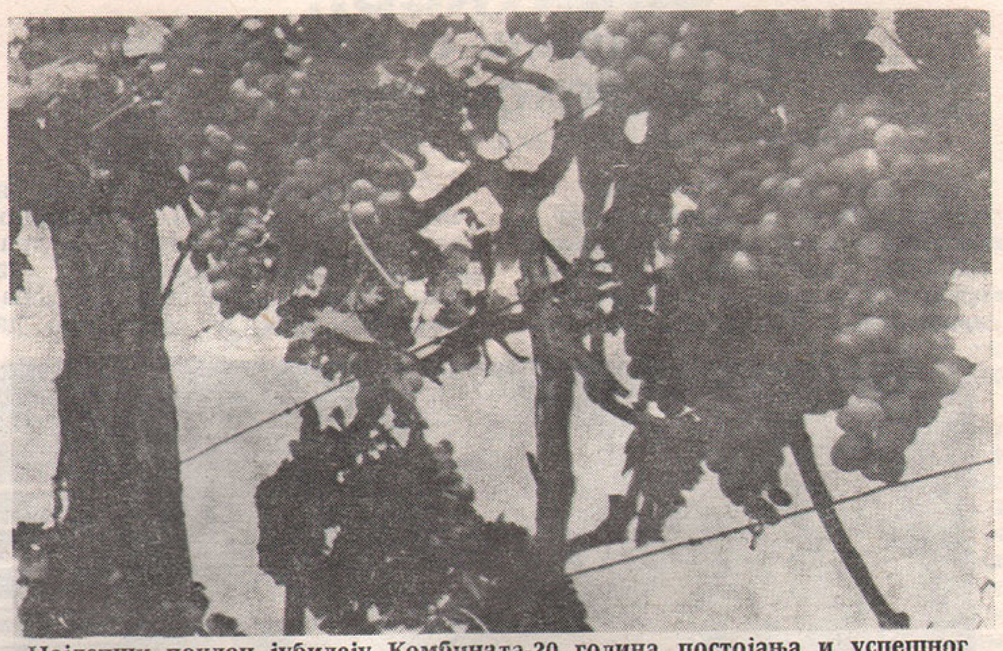

Најлепши поклон јубилеју Комбината-20 година постојања и успешног рада, дали су његови радници, остваривши надпросечне резултате у приносима воћа: 40 тона по хектару крушака, више од 14 тона по хектару бресака и око 13 тона по хектару грожђа.

ПРЕКО 500 ОСНОВАЦА И МАЛИШАНА НА ДИВЧИБАРАМА

Под називом Школа у природи, „приводе се крају припреме за јануарски и фебруарски боравак школске и предшколске деце у београдском одмаралишту на Дивчибарама

Боравиће у природи ништо изнад 500 основаца из основних школа, „Жарко Зрењанин" и „Жива Јовановић" и известан број предшколске деце.

По речима секретара СИЗ за образовање и физичку културу Душана Станковића, у договору са СИЗ за дечју заштиту, све је утаначено око одласка и боравка деце на Дивчибарама.

Прва смена деце од првог до четвртог разреда боравиће у времену од 4. до 14. јануара 1980. године. Смене ће се мењати све до 5. фебруара.

Ово ће стајати родитеље 1.100 динара по ученику, односно детету.

СИЗ за дечију заштиту и СИЗ за образовање и физичку културу, издвојиле су нешто средства да помогну родитељима чија су примања мала и не могу да финансирају зимовање свог детета. Утврђено је да из сваког одељења, а њих има око 30, по два ученика, зимују на терет средстава Самоуправне интересне заједнице.

Иначе, програм боравка како рече Станковић, сачињен је до детаља. Поред наставног дела, деца ће највише боравити у природи, бавећи се свим облицима физичког васпитања. Обезбеђен је довољан број, у одмаралишту да Дивчибарама, скија и других реквизита за бављење зимских спортом, а водило се рачуна и о програму забава, па је сасвим сигурно да ће основцима боравак бити пријатан.

Сава Соколовић

ЗА ПРАЗНИК АРМИЈЕ МОДЕРНА ПРОДАВНИЦА

Прослава 22. децембра, Дана ЈНА увеличана је тиме, што је, за рекордно кратко време, преуређена и опремљена савременим намештајем, продавница у Белој Цркви, у улици 1. октобра, која носи име дана када је рођена наша Армија.

Пословођа продавнице Пера Бак, с поносом каже да је учињено све да се радови на време заврше и на Дан армије продавница преда на коришћење потрошачима. Обећава да ће асортиман бити добар а услуга на висини.

Сава Соколовић

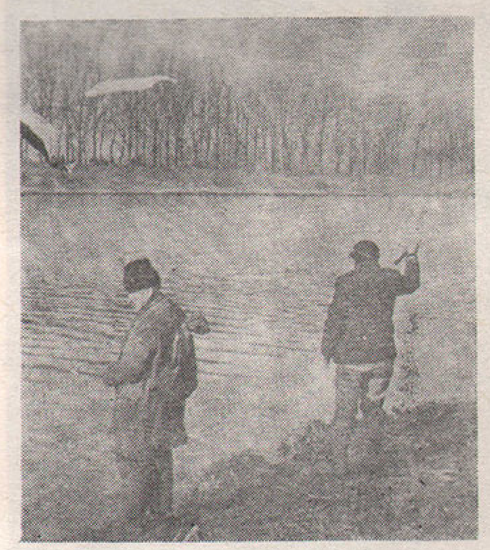

ОБАЛЕ НИСУ НИКАД ПУСТЕ

За разлику од ловаца који имају одређен дан у недељи када могу да лове, риболовци су у бољем положају. Они могу сваког дана, током целе године, да „изађу на воду". Увек неки од њих нађу времена да скокну и забаце удицу тако да се у свако доба дана и године неко од њих нађе на обалама риболовних вода. А на територији наше општине има доста вода. Риболоваца има и од 7 и од 70 година. Ето, деда Авраму из Гребенца уживање је да са својом пецаљком прошета обалама Канала, а лети боме прошета зором чак до Дунава и увече се враћа кући. Не сметају му године. Добра ти вода, деда Авраме.

Ђ. П.

Радним људима, грађанима и пословним сарадницима честитамо нову 1980. годину

МИ „ЖАРКО ЗЛАТАР"

Две успешне деценије ПИК-а „ЈУЖНИ БАНАТ"

НЕКАД ВИЗИЈА — ДАНАС ЛЕПА СТВАРНОСТ

За који дан, пре но што окренемо још један лист календара, тачније, 20. децембра ове године, радни људи сложене радне организације Пољопривредно-индустријског комбината „Јужни Банат", свечано и радно обележиће свој велики јубилеј — двадесет година постојања и успешног рада овог агро-стожера и наше узданице бржег развоја.

1. јануара 1960. године основан је ПИК „Јужни Банат". Прошло је од тада двадесет година. Биле су то године марљивог рада и изградње. Још како су радни људи комбината морали засукати рукаве и почети један свет из почетка, по њиховом и нашем укусу и лику, свет који данас не само с поносом него и с дубоким уверењем зовемо нашим, Титовим, самоуправним, слободним и бољим од свих минулих времена што су наврећали у овај крај!

ПИК „Јужни Банат" је сада сложена организација удруженог рада са четири радне, 21 основном организацијом удруженог рада и 5 радне заједнице, у којој је удружило рад око 1.500 људи. Комбинат је данас главни носилац развоја наше општине.

На поседу Комбината роди годишње 1.100 вагона пшенице, 400 вагона кукуруза, 110 вагона јечма, 150 вагона сунцокрета. Са савремених плантажа Комбинатових воћњака испоручује се квалитетно воће у све крајеве наше земље и иностранство.

Годишње се испоручи око 400 вагона јабука, 350 вагона крушака, 180 вагона бресака, а из винограда 250 вагона грожђа. Радни људи Комбината не могу да се определе који принос по јединици површине заслужује већу пажњу да би се посебно истакао. Да ли су то можда 40 тона крушака по ха, 14,5 тона бресака по ха, 13 тона грожђа по ха, 8.500 кг кукуруза сувог зрна, квалитет на семенска роба за све ратарске културе... У Комбинату су посебно поносни на највећу јединствену плантажу у Југославији под крушком од 200 ха.

Јубилеји и годишњице одувек су прилика и повод да се сагледа пређени пут и да се из садашњице баци поглед у будућност. Некада је требало да прођу векови да би се освојило оно што су радни људи Комбината учинили за две деценије. ПРЕ ДВАДЕСЕТ ГОДИНА ЗА НЕКЕ ЈЕ КОМБИНАТ БИО САМО ВИЗИЈА, А ВЕЋ ДАНАС ЈЕ ТО ЛЕПА СТВАРНОСТ.

Од 1961. године број упослених се повећао од 375 на 1.452 радника и тако умножио за око четири пута, земљишни посед за преко два пута, број трактора за пет пута, енергетска снага трактора за десет пута, основна средства у функцији по садашњим вредностима у динарима за око 42 пута, инвестиције за основна средства око 43 пута, инвестиције за обртна средства за око 14 пута...

Међутим, ако се стечено богатство, нове фабрике и објекти: хладњача, савремена пекара, сушара, силос, стакленици, заливни систем, непрегледне плантаже под дугогодишњим засадима и њихови производи могу исказати бројкама, оно највредније и најлепше може се наћи само у радном човеку овог многољудског колектива, који је спреман и способан да цени слободу, да јој пружа најлепши део себе.

На идејно-политичким опредељењима нашег укупног развоја у Комбинату је јачао Савез комуниста, снажно свој утицај и постао привлачнији за младе, посебно раднике. За последњих пет година уручено је 160 нових партијских књижица, тако да је сада укупно 370 чланова Савеза комуниста у 23 основне организације СК. Из овога произилази да је сваки четврти радни човек Комбината члан Савеза комуниста, што представља несумњив успех и реалну друштвену снагу.

И сада, када не се обележавати велики успех, а бриге и проблеми за тренутак оставити по страни, радни људи Комбината опет ће поставити трајно питање: шта је постигнуто, како даље?

Досадашњи успеси доказ су више да су на добром путу, као знак њихових великих могућности, али и као свест да су, увек могли и више и боље. При томе, на жалост, неће им промаћи ни неке слабости, али добро је да ће кроз изборну активност у основним организацијама Савеза комуниста многе од њих препознати и именовати, а то би могло значити да се у предстојећој борби октлоне са успехом. Радни људи Комбината, са комунистима на челу, поручују да је кључ за брану свих тих проблема даље развијање самоуправљања, доследна примена Устава и Закона о удруженом раду и одлучујућа реч непосредног произвођача у развоју друштва.

ОД СЕЉАЧКИХ ЗАДРУГА ДО КОМБИНАТА

На прве облике организовања пољопривреде у Белој Цркви у условима социјалистичке изградње наше земље наилазимо маја месеца 1946. године, када је формирана СРЗ „Прва пролетерска", од 82 домаћинства колонизираних из свих крајева наше земље са 580 кј оранице и винограда.

После овог првог облика удруживања ничу и остале сељачке радне задруге. Тако се јуна 1946. оснива СРЗ „Партизан", а јула 1946. СРЗ „Ударник". У јесен 1948. основана је СРЗ „Добровољац". Све ове задруге пословале су на принципу трудодана, биле су технички слабо опремљене и њих карактеришу екстензивност и ниски приноси, као и укупну југословенску пољопривреду у то време.

Земљорадничка задруга у Белој Цркви формирана је 29. маја 1945. године под називом „Радничко-набавна продајна задруга". Од 1948. она носи назив Земљорадничка задруга, а касније Пољопривредна задруга „Банат". У исто време формиране су задруге у Јасенову, Врачевгају, као и другим насељеним местима на територији садашње општине Бела Црква.

1. јануара 1948. године СРИЗ „Прва пролетерска" и СРЗ „Ударник" спајају се и формирају јединствену организацију СРЗ „Зора социјализма". Исте године овој задрузи се припаја „Пољопривредна станица", која је била формирана од управе народних добара.

Јануара 1953. од СРЗ „Зора социјализма", СРЗ „Добровољац" и СРЗ „Партизан", формирана је нова СРЗ под називом „Граничар", која послује до краја 1954. године, када ступа у ликвидацију. Задругу тада напушта велики број домаћинстава, а од преосталих формирају се нове земљорадничке задруге „Зора социјализма", „Будућност", а из исте ликвидационе масе формирано је државно предузеће „Југосеме".

1956. године формирано је Пољопривредно добро „Цвеће" од ПД „Ратар" из Крушчице, ПД „Дунав" из Врачевгаја, „Цвећаре" из Беле Цркве и предузећа „Југосеме", односно семенског предузећа „Напредак".

У Белој Цркви још пре рата постојао је лозно-воћни расадник, који је наставио са пословањем и после рата.

ФОРМИРАЊЕ КОМБИНАТА

1. јануара 1960. године од СРЗ „Зора социјализма", СРЗ „Будућност", ПД „Цвеће" и Лозно-воћног расадника формиран је ПК „Јужни Банат", решењем Народног одбора општине Бела Црква. Овај дан сматра се почетком прве веће интеграције пољопривреде Беле Цркве. То је прво сложено предузеће за тадашње прилике у Белој Цркви са 406 упослених радника, поседом од 2.834 ха обрадиве земље, 30 трактора и сточним фондом од 394 свиња, 200 говеда и 35 коња. Формирање ПК „Јужни Банат" је од посебног значаја за даљи развитак пољопривредне производње из више разлога, од којих се по значају посебно истичу следећи:

— створена је једна релативно сложена организација која је већ била предиспонирана да окупи у свој састав и остала пољопривредна добра, што се непосредно затим и догодило, тако да се већ крајем 1960. године Комбинату припаја ПК „Караш" из Добричева, а 1962. године долази до припајања ПК „Јужни Банат" и ПД „Банатски партизан" из Кусића,

— обједињавањем потенцијала до тада већег броја мањих организација, створени су предуслови за веће и и значајније инвестиционе подухвате, односно за реализацију већ започетих подухвата на том плану,

— до формирања ПК „Јужни Банат" задруге и пољопривредна добра бавиле су се углавном ратарско-сточарском производњом, производњом цвећа и шибља, расадничком производњом и виноградарством, на начин који је ускоро требао да буде базиран развојем материјално-техничке основе рада у овој производњи.

Народни одбор среза Вршац, секретаријат за привреду, донео је одлуку 3. јула 1959. године, којом се одобравају програми за подизање 714 ха воћњака и винограда. Реализацијом ових програма учињени су крупни кораци у измени структуре привређивања у белоцркванској пољопривреди у корист дугогодишњих засада, што је имало посебан значај за повећање свих показатеља који карактеришу пословање једне организације, за запошљавање великог броја радника у средини где је и индустрија чинила прве кораке у овом развоју за продор ПК „Јужни Банат" на нова тржишта и његову ширу афирмацију.

До 1970. године, коју можемо сматрати годином друге веће интеграције Комбината, Комбинату се припајају ЗРЗ „Полет" из Чешког села, 1963. године и предузеће „Исхрана" 1967. године.

У интеграциони процес крајем 1969. године Комбинат улази са 515 радника, 5.540 ха земље, 93 трактора и 36 комбајна.

Наставак на следећој страни

РАДНИЦИМА КОМБИНАТА ЧЕСТИТАМО ЈУБИЛЕЈ

ХИЉАДУ ВРЕДНИХ РУКУ РО „ПОЉОПРИВРЕДА"

Земља рађа, људи оплемењују

★ ЈУГОСЛОВЕНСКИ РЕКОРД У ПРИНОСУ СЕМЕНСКОГ КУКУРУЗА

★ НАЈВЕЋА ЈЕДИНСТВЕНА ПАРЦЕЛА КРУШАКА У ЈУГОСЛАВИЈИ

★ РЕКОРДНИ ПРИНОСИ ЈАБУКА, КРУШАКА И ГРОЖЂА

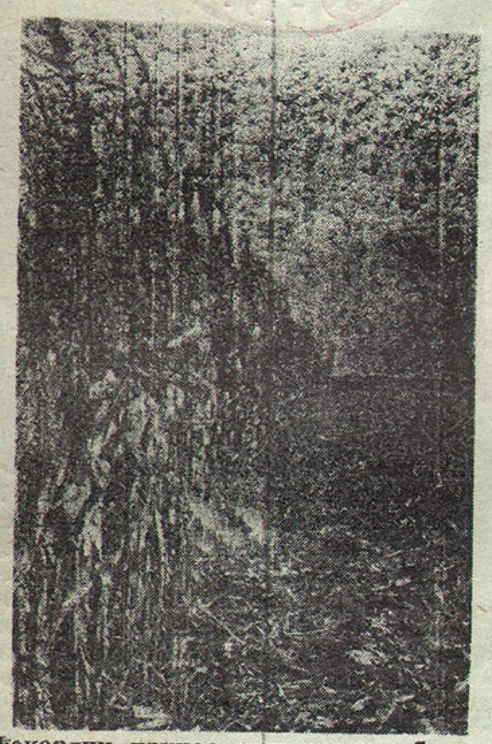

Рекордни принос кукуруза-охрабрење и подстицај

Радна организација „Пољопривреда" производи и продаје житарице, индустријско биље, крмно биље, воће, цвеће, садни материјал, пекарске и млинске производе, сточну храну, сировине за алкохолна пића и семенску робу свих ратарских култура

РО „Пољопривреда" са својих 18 ООУР-а и радном заједницом Службе заједничких послова највећа је радна организација у склопу ПИК-а „Јужни Банат". Ова радна организација располаже са 7.029 ха оранице 517 ха воћњака, 20 ха винограда, 364 ха ливада, 353 ха пашњака, 130 ха шума и заштитних појасева као и неким површинама које нису још у експлоатацији, што све укупно чини површину од преко 9.000 ха. У овој радној организацији рад је удружило око 1.000 радника, који раде са 132 трактора, 33 комбајна, 68 транспортних возила и великим бројем прикључних машина остварујући годишњи приход од преко 474.000.000 динара. Вредност основних средстава премашује цифру од 150,000.000 динара. Просечан лични доходак радника према показатељима за првих девет месеци ове године износи око 5 074 динара. Оваква каква је данас РО „Пољопривреда", конституисана је на референдуму 21. децембра 1977. године из некадашњих ООУР-а „Засади" и „Економија". 18 ООУР-а РО „Пољопривреда" груписаћемо ради лакшег прегледа у три групације: воћарско-виноградарски ООУР-и, ратарски ООУР-и и индустријски и остали ООУР-и. Посебну целину чини радна заједница Службе заједничких послова.

ВОЋАРСКО-ВИНОГРАДАРСКИ ООУР-и

Ову групацију ООУР-а чине „Језеро". „Бресква", „Виногради" и „Расадник".

ООУР „Језеро" бави се производњом и продајом свих врста и сорта јабука и крушака. За сада располаже са 324 ха воћњака на роду. Просечно запошљава 136 радника који успевају да остваре приносе од 40 тона воћа по ха. Прерачунато, то износи двестохиљада динара по хектару. Такви резултати пословања уврстили су овај ООУР међу најакумулативније у РО „Пољопривреда". У склопу ове основне организације налази се и највећа парцела под крушком у Југославији површине 200 ха.

ООУР „Бресква" производи и продаје све врсте бресака. Просечно запошљава 68 радника. Прошле године остварили су рекордан принос од 14,4 тона плодова бресквe по хектару. Пословање овог ООУР-а већ дужи низ година је стабилно. У скорој будућности планира се проширење производних програма увођењем производње јабука и крушака

Овај ООУР располаже са преко 120 ха воћака на раду.

ООУР „Виногради" производи и продаје стоно и винско грожђе. На 206 ха остварују се просечни приноси од око 13 тона по ха, што представља својеврстан рекорд јер га остварују само 74 радника. Основна карактеристика овог ООУР-а јесте стабилност привређивања.

ООУР „Расадник" бави се производњом воћних садница, лозног садног материјала, цвећа у саксијама и резаног цвећа, украсног шибља и украсног дрвећа. На површини од око 200 ха просечно ради 47 радника. Ове године произвешће 500 000 садница воћа, велику количину другог садног материјала и цвећа. У завршној фази је изградња новог стакленика површине 2 ха које ће значајно допринети повећању и проширењу производње свећа.

РАТАРСКИ ООУР-и

У састав ове групације улазе ООУР-и: „Дунав", „Караш", „Добричево", „Сига", „Крушчица" и „Калуђерово".

Ови ООУР-и специјализовали су се за производњу и пласман пшенице, јечма, соје, кукуруза, сунцокрета, шећерне репе, уљане репице и производњу и дораду семенске робе житарица.

ООУР „Дунав" је ове године у сарадњи са професором Новосадског факултета, Рељем Савићем, на једној парцели од 12 ха експериментисао са новом врстом семенског кукуруза СКНС 75. Добијени су приноси од 2.841 кг/ха што представља југословенски рекорд. Жеља је да овај ООУР, који запошљава 39 радника, а има обрадиве површине од приближно 1.000 ха, постане произвођач семенског кукуруза.

ООУР „Караш" располаже са више од 1.000 ха обрадивих површина. У њему просечно ради 45 радника. Сваке године, у овом ООУР-у се проширују површине под шећерном репом.

ООУР „Добричево" просечно запошљава 36 радника. Обрадиве површине овог ООУР-а веће су од 1 000 ха. Посебна пажња посвећена је производњи пшенице и сунцокрета. Треба напоменути да, иако је овај ООУР најудаљенији а цена транспорта значајно утиче на вредност укупне производње, већ дужи низ година бележи добре пословне резултате.

ООУР „Сига" овогодишњи је рекордер у производњи кукуруза. Остварен је просечан принос од 7. 126 кг сувог зрна по ха, што представља повећање од 50 одсто у односу на остварени петогодишњи просек РО „Пољопривреда".

У овом ООУР-у просечно ради 40 радника, а површина којом располажу је око 1.200 ха.

ООУР „Крушчица" на површини од око 1.000 ха запошљава 32 радника. Ове године највеће засејане површине биле су под пшеницом и уљаном репицом.

ООУР „Калуђерово" познат је произвођач уљане репице која је ове године засејана на површини од 267 ха. Просечно је запослено 32 радника који обрађују површину већу од 1.000 ха.

ИНДУСТРИЈСКИ И ОСТАЛИ ООУР-и

Ову групацију чине ООУР-и: „Обнова", „Слога", „Партизан", „Стругара" „Хладњача" „Сервис", „Транспорт" и „Семе".

ООУР „Обнова" бави се производњом и прометом млинских производа. За првих девет месеци ове године овај ООУР произвео је 4,561.217 тона брашна и 1,649.715 тона других производа. Просечан број запослених у млину „Обнова" износи 37 радника.

ООУР „Слога" специјализовала се за производњу и продају хлеба и пецива, бурека, крофни, пита и других пекарских производа. За првих девет месеци ове године 39 запослених радника успело је да произведе 1,894.516 векни хлеба, 250.350 комада кифли, 248.225 комада погачица, 22.861 кг бурека и знатну количину других пекарских производа.

ООУР „Партизан" производи и продаје концентровану индустријску храну за стоку, живину и друге домаће животиње, супер концентрат и једнодневне пилиће. У првих девет месеци ове године произведено је преко 1,770.000 кг сточне хране и 250.000 једнодневних пилића. Просечан број запослених је 17 радника. Карактеристично за овај ООУР је да има велику стопу издвајања у фондове.

ООУР „Стругара" бави се производњом и продајом дрвене амбалаже за воће и грожђе. У просеку, у овом ООУР-у запослено је 108 радника који су за првих девет месеци ове године произвели 2,393.798 комада различите дрвне амбалаже. Квалитетом својих продуката знатно доприносе повећању конкурентске моћи производа воћарско-виноградарских ООУР-а на тржишту.

ООУР „Хладњача" ускладиштава, чува, сортира, пакује и припрема робу за тржиште. Капацитет јој је 400 вагона. То је модеран објекат у којем 69 радника заокружава технолошки процес производње воћа

ООУР „Сервис" специјализовао се за оправку и одржавање друмских возила и пољопривредне механизације. У овом ООУР-у просечно је запослено 55 радника.

ООУР „Транспорт" бави се превозом робе теретним возилима у друмском саобраћају. Просечно је запослено 27 радника који обслужују 21 возило различите тонаже.

ООУР „Семе" најмлађа је основна организација у склопу РО „Пољопривреда". Оформљена је јуна 1978. године из дела ООУР-а „Сига" и новоизграђеног силоса са сушаром. Овај ООУР врши дораду семена свих ратарских култура, сушење и складиштење житарица и осталих ратарских производа. Капацитет силоса је 1.200 вагона, а сушаре 30 тона/час. Семенска станица у склопу овог ООУР-а врши обраду семенске робе житарица. Читав ООУР, дакле, врши надградњу ратарске производње, а у њему просечно ради 16 радника

РЗ СЛУЖБЕ ЗАЈЕДНИЧКИХ ПОСЛОВА

Ова радна заједница врши све административне, стручне и техничке послове за све ООУР-е у склопу РО „Пољопривреда". Просечно запошљава 79 радника.

РО „Пољопривреда" са 18 ООУР-а и РЗ Службе заједничких послова, у првих девет месеци ове године позитивно је пословала. Укупан приход остварен је у висини 272,749.926 динара, а доходак 120,903.163 динара. Обавезе из дохотка биле су 42,573.218 динара, док је чист доходак био 78,329.945. Део чистог дохотка за личну и заједничку потрошњу био је 68,525.330 динара, а део чистог дохотка за проширење материјалне основе износи 9,804.615. Треба имати у виду да су ови подаци само за првих девет месеци, и, да ће се до краја године сигурно променити. То се посебно односи на средства за проширење материјалне основе која ће бити повећана за још толико.

Све ово показује да је учешће РО „Пољопривреда" у СОУР ПИК „Јужни Банат" значајно, како у погледу остварених резултата, броја запослених и материјалне основе, тако и са становишта улагања у будућност, па зато није случајно што се ова радна организација сматра окосницом ПИК-а „Јужни Банат".

НЕКАД ВИЗИЈА – ДАНАС ЛЕПА СТВАРНОСТ

Наставак са претходне стране

Крајем 1969. године донета је одлука органа самоуправљања ПК „Јужни Банат", Пољопривредне задруге „Банат" из Беле Цркве, Земљорадничке задруге из Јаменова и Земљорадничке задруге из Врачевгаја о интеграцији. Исте године 1. јула ПК „Јужни Банат припаја се и Ветеринарска станица из Беле Цркве, те се на тај начин агрокомплекс у општини Бела Црква нашао у оквиру једне радне организације, која већ тада представља у погледу свих параметара врло значајну целину. Крајем исте године Комбинат запошљава 836 радника, 37 инжењера и ветеринара, 43 техничара а располаже са око 8.000 ха обрадивих површина на друштвеном сектору и сарађује са индивидуалним сектором на површини од 19.000 ха.

Маја месеца 1973. године Комбинату се припадају пекара „Слога", млин „Обнова" и угоститељско предузеће „Парк", а јула 1976. године ООУР „Инекс", те се на тај начин процес интегрисања свих субјеката који данас сачињавају ПИК „Јужни Банат" завршава и у оквиру једне радне организације послује пет основних организација удруженог рада: „Економија", „Засади", „Кооперација", „Банат", „Тргобанат" и Радна заједница све до 1. јануара 1978. године.

Спроводећи у живот одредбе Закона о удруженом раду, а у циљу постизања бољих резултата у посредном и непосредном одлучивању, привређивању, политичком раду, радни људи Комбината на референдумима 21. и 22. децембра 1977. године доносе Одлуку о трансформацији ПИК „Јужни Банат" у сложену организацију удруженог рада са четири радне организације, 21 ООУР-ом и три радне заједнице.

О развојном путу радних организација које су у склопу ПИК „Јужни Банат" опширније на осталим странама подлистка.

Будућност ка удруживању

Већ пет година у оквиру Комбината „Јужни Банат“ послује, поред осталих, радна организација за кооперацију „Будућност“. Формирана је 1. априла 1975. године, као ООУР, али касније, у процесу трансформације која је захватила цео Комбинат, и сама доживљава низ промена.

Првог јануара 1978. године „Будућност“ је из ООУР-а прерасла у радну организацију са три основне организације удруженог рада. Даљом трансформацијом, 23. марта ове године, уместо ООУР-а оснивају се три ООК (основне организације кооперанатa), у Белој Цркви, Јасенову и Врачевгају.

ООК Бела Црква обухвата следећа насељена места: Белу Цркву, Кусић, Крушчицу и Калуђерово. ООК Јасеново својим пространством обслуживања кооперанатa обухвата и добар део вршачке општине. У његовом делокругу су насеља: Јасеново, Кајтасово, Дупљаја, Гребенац, Добричево, Б. Суботица, Стража, Загајца, Уљма и Шушара. ООК Врачевгај захвата: Врачевгај, Б. Баланку, Црвену Цркву и Чешко село.

Делокруг пословања РО „Будућност“ обухвата пружање услуга кооперантима на плану удруживања и доходовног повезивања, које још није заживело онако како друштво то иницира, рекао је директор ове радне организације, друг Жива Паликућа. Кооперантима се пружају услуге у репроматеријалу, семенској роби, новчаним средствима и откупу свих тржних вишкова, као и ветеринарској служби. Нарочито је значајан аванс у сточарству. Прошле године, на пример, откупљено је од кооперанатa око 12.000 комада свиња и 3.000 јунади.

Са престројавањем ООУР-а у ООК акценат је стављен на самоуправно организовање произвођача. Конкретније речено, од укупног броја чланова радничких савета 2/3 су кооперанти. То свакако значи и њихово јаче ангажовање и учешће у расподели дохотка који Кооперација остварује. Битно је нагласити да је ове године, после деветомесечног обрачуна, извршена расподела дохотка са удруженим земљорадницима по први пут. Исплаћена им је разлика између тржишно-продајне и набавне цене.

РО „Будућност“ има 68 запослених радника и 300 удружених пољопривредника а остварује и сарадњу са 4.500 кооперанатa. Пословање се заснива на трајним уговорима са удруженим, и једногодишњим уговорима са осталим кооперантима.

Објекти са којима располаже ова радна организација су углавном магацини у којима се лагерује семенска роба и откупљени тржни вишкови. Највећи магацински простор поседује ООК Јасеново. Новоизграђени магацин, који представља највећу инвестицију до сада (485 милиона старих динара), лоциран је на излазу из Јасенова, поред регионалног пута Бела Црква — Вршац. Нова, додатна средства уложена су у велику колску вагу, чија је носивост шест вагона, тако да је избегнут претовар откупљених производа. Велики магацински простор изграђен је и у Гребенцу.

За изградњу складишта у Врачевгају, следеће године, већ је израђен елаборат и купљена вага носивости 20 тона. Поред магацина биће изграђена и ветеринарска амбуланта. У току следећих година биће адаптиране или изграђене откупне станице за млеко са расхладним уређајем. Оваквих станица до сада није било на територији пословања РО „Будућност“. За 1980. годину издвојиће се за кооперанте из средстава зеленог плана 10 милиона динара за набавку механизације.

Радна организација је само прве године пословања забележила губитке. Међу основним организацијама Кооперације најбоље послује ООК Јасеново. Ради илустрације наведеног, ево како изгледа остатак дохотка по деветомесечном обрачуну за фондове:

ООК Бела Црква	419.510,58 дин.
ООК Јасеново	983.079,60 дин.
ООК Врачевгај	563.503,66 дин.
УКУПНО:	1,966.093,84 дин.

До краја године очекују се бољи резултати, мада не онакви какви су планирани, јер је ова година била специфична због изузетно лошег рода кукуруза 1978. године и познате ситуације у сточарству. Овогодишњи одличан род кукуруза биће реализован наредне године

Из бројчаних података, које нам је изложио друг Милан Станишић, за протекле две и првих девет месеци ове године, произилази следеће економско кретање:

На плану пензионисања пољопривредника мало је урађено, и по свему судећи то су тек пионирски кораци. Уосталом, време ће показати колико будућност припада „Будућности“.

УГОСТИТЕЉСТВО НА СТАБИЛНИМ НОГАМА

Нови објекти пружају могућности које треба до краја искористити

Некадашње угоститељско предузеће „Парк“ 1. маја 1973. године улази у састав СОУР ПИК „Јужни Банат“ и наставља пословање као његова радна организација под називом УРО „Банат“.

У саставу УРО „Банат“ нема ООУР-а али се она дели на десет обрачунских јединица: „Парк“, „Клуб“, „Војводина“, „Железнички парк“, „Шангај“, „Караш“, „Касина“, „Турист“, „Дунав“ и „Кланица“. Сва радна организација располаже са 11 угоститељских објеката у Белој Цркви, Старој Паланци и Јасенову.

Од 1975. године до данас бележи успешно финансијско пословање, покрива све обавезе, доста улаже у опрему, ситан инвентар и основна средства — казала нам је Јасмина Миросављевић, планер и аналитичар у УРО „Банат“. За позитивна достигнућа у области удруженог рада у својој делатности и изванредна настојања на плану развијања социјалистичких, самоуправних и међуљудских односа, УРО „Банат“ је добитник Награде ослобођења Беле Цркве за 1978. годину.

Због трансформације у ООУР-ау, број запослених је од 1977. године у опадању. Првог октобра 1977. године одваја се „Малопродаја“ а 31. децембра и „Азотара“, тако да почетком 1978. године остаје само угоститељство.

Инвестициона улагања у модернизацију објеката из године у годину су у успону. Тако је 1975. године утрошено 141.000 динара, 1976. године 339.000 динара, 1977. године 1,187.000 динара (за централно грејање у хотелу „Парк“ и ресторану „Војводина“), 1978. године у реконструкцију ресторана „Клуб“ уложено је 2,337.000 динара а 1979. године у модернизацију ресторана „Језеро“ 2,149.000 динара.

У ресторану „Клуб“ реконструисана је стара и дограђена нова сала, шанк, преуређена кухиња. На објекту „Језеро“ измењени су под и плафон, уграђено парно грејање и санитарије, набављена нова опрема. Све у свему, амбијенти какви су нашој општини и развоју туризма у њој, већ дуго недостајали.

У 1980. години планирају се средства од око 7 милиона динара за адаптацију ресторана „Дунав“ у Старој Паланци, што ће свакако представљати највеће инвестиционо улагање до сада.

Средства у фондовима из године у годину бележе пораст. Највећа остварења очекују се у фонду за проширење материјалне основе рада, која по прогнози за ову годину износе 1,052.000 динара, затим фонд заједничке потрошње са 627.000 динара и средства резерве са 324.000 динара.

Остале бројке које смо добили такође илуструју успехе, али питање је колико су оне за нас разумљиве и интересантне. Битно је да се у овој радној организацији доследно спроводи систем награђивања према резултатима рада. Свака обрачунска јединица има свој месечни обрачунски план, у оквиру којег се посебно обрачунава конкретан допринос сваког појединца. Из тога је проистекла изрека да „сваки конобар представља мали ООУР за себе“.

И на крају још један успех вредан пажње. На недавном такмичењу угоститеља на територији Јужног Баната, у припремању јела, уређењу амбијента, пружању услуга и слично у својим категоријама ресторан „Клуб“ је освојио прво а „Језеро“ друго место.

ТРО „ТРГОБАНАТ“

ОД ДУЂАНА ДО СУПЕРМАРКЕТА

Радна организација под овим именом послује од првог јануара 1978. године. Настала је од бивше унутрашње трговине „Инекс“ — Бела Црква и пословних јединица малопродаје Комбината. Тако је СОУР ПИК „Јужни Банат“ добио још једну радну организацију.

ТРО „Тргобанат“ је радна организација без ООУР-а, са 9 пословних јединица.

О развоју трговине у непосредној прошлости и данас податке смо добили од директора ове радне организације, Драгише Павловића.

Радило се у старим локалима и са старом опремом. Још увек има већи број таквих објеката, који не испуњавају ни најминималније законске и техничке услове за рад. Имајући у виду такво стање, у средњорочном плану (1976 — 1980. година) смо баш ишли да се инвестициона улагања врше у:

— адаптацију и специјализацију постојеће мреже уз увођење савременијих објеката продаје,

— развијање промета на мало у правцу специјализације појединих асортимана робе,

— развијање промета на велико у виду снабдевања производних радних организација репроматеријалом,

— у 1980. години вршиће се улагање у изградњу новог продајног простора од 446 м² у склопу војног стамбеног блока, у адаптацију зграде Путника у супермаркет, и у заједници са ИНО-м — Загреб у изградњу бензинске пумпе на врачевгајском путу.

Знатно мања улагања вршена су у изградњу новопродајног простора — рекао нам је друг Павловић.

Укупна инвестициона улагања по средњорочном плану износе 1.300,000.000 динара. Највеће инвестиције у протеклом периоду биле су: куповина зграде Путника и адаптација зграде Експрес-ресторана.

Резултати пословања крећу се у оквиру планом зацртаних. Оцењујући прометна кретања, заведене су неке активности и рестрикционе мере, чији ће се резултати моћи да сагледају на крају године.

За првих девет месеци, у односу на исти прошлогодишњи период, остварења су следећа:

— укупан приход са 126 одсто,
— утрошена средства са 126,7 одсто,
— доходак са 121,6 одсто,
— чист доходак са 120,9 одсто,
— лична и заједничка потрошња са 123,1 одсто.

Просечна стопа раста укупног прихода и дохотка показује тенденцију раста у односу на планирање, што је од значаја за даље планирање и успостављање стабилнијих односа.

Из анализе остварења средњорочног плана и програма развоја произилази да су бруто инвестиције остварене са 278,4 одсто од плана. Реализација инвестиционог програма обављала се уз велике потешкоће због слабе акумулативности. У изворима финансирања сопствена средства учествују са 14,7 одсто док кредити из зајма учествују са 88,7 одсто.

Интересантан је и податак који говори да је почетком остварења средњорочног плана ова организација имала 185 запослених а крајем његовог остварења 272.

У снабдевању појединим артиклима повремено се јављају и извесне потешкоће. Оне су изражајније око набавке огрева, свежег меса, кафе, детерџената и другог, што представља проблем не само наше општине већ и шире друштвено-политичке заједнице.

Поред извесних слабости и пропуста „Тргобанат“ је забележио видне резултате и успехе, за које је ове године добио Награду ослобођења Беле Цркве и низ признања од својих добављача — диплома и похвала за успешну сарадњу.

Пред новим стремљењима и достигнућима

Почев од 25. септембра ове године тј. после одржане Радничке скупштине на којој је покренут поступак за припрему и доношење средњорочног плана развоја СОУР-а ПИК „Јужни Банат“ за период 1981—1985. године, оживела је активност свих субјеката планирања.

На нивоу радних и основних организација удруженог рада формиране су комисије за средњорочни план и развој, и оне су сачиниле програме активности на припремању средњорочног плана развоја од 1981—1985. године.

Програмима су дефинисани носиоци активности појединих фаза припреме плана и утврђени рокови.

Из програма активности види се да Нацрт плана развоја треба да буде упућен на јавну дискусију до 25. августа 1980. године, док се завршетак послова на доношењу плана предвиђа за 25. децембар 1980. године, што значи, да ће план развоја за период 1981—1985. године бити донет у року.

С обзиром на обимност послова на припреми и доношењу плана и на потребу међусобне синхронизације у утврђивању концепција развоја и на неопходност усаглашавања ставова свих носилаца неопходно је да се у овом напису више задржимо на оној активности чије је спровођење у току и која је у овом моменту најактуелнија. То су смернице развоја ООУР-а, РО и СОУР-а које према програму активности треба да буду усвојене на референдумима субјеката планирања до 31. децембра 1979. године.

Данас не можемо још говорити о коначним опредељењима у развоју јер сви елементи још нису усаглашени и договорени. Коначно ,радни људи се нису о њима дефинитивно изјаснили. Међутим на основу сазнања до којих смо дошли пратећи дискусије одбора за план свих нивоа, извесно је, да ће бити предложена следећа концепција развоја.

У погледу развоја друштвено-економских односа циљеви СОУР ПИК „Јужни Банат“ биће даља изградња организационих и самоуправних односа на основама Устава и Закона о удруженом раду уз стално побољшавање услова живота и рада, подизање нивоа информисаности и стручности уз стално усавршавање самоуправљања.

Јединство СОУР-а ПИК „Јужни Банат“ у наредном средњорочном периоду ће се градити на једнакости услова привређивања који ће обезбедити стабилност и оптималност у пословању сваког субјекта удруженог у целину, а која не се остварити у међусобној повезаности преко самоуправљања и међусобне повезаности у стицању заједничког дохотка.

У погледу развоја производње и инвестиција опредељења радне организације су углавном следећа:

Основно опредељење РО „Пољопривреда“ у погледу производње не бити:

производња воћа и грожђа за тржиште у свежем стању и за прераду уз пласман прерађеног воћа највиших степена финализације;

производња воћног лозног садног материјала цвећа и украсног биља,

производња и дорада семена житарица и меркантилне робе за тржиште, прераду и индустријску финализацију тј. прераду у брашно, хлеб и пециво и сточну храну. Производња индустријског биља, производња поврћа, производња крмног биља и кабасте сточне хране, једнодневних пилића, млека, говеђег и живинског меса.

производња амбалаже за воће, ремонта и пратећих и помоћних делатности.

Са настојањем да се повећају приноси и приходи по јединици мере и капацитета уз сталан пораст продуктивности:

РО за кооперацију са индивидуалним пољопривредним произвођачима „Будућност“ своју активност у наредном средњорочном периоду усмериће ка удруживању пољопривредних произвођача и на тој основи ка повећању већих количина хране са индивидуалног сектора. Акцију ће усмерити на примену Закона о пензионом осигурању земљорадника и већем активирању земљишних капацитета старачких домаћинстава.

ТРО за трговину „Тргобанат“ се смерницама развоја за период 1981—1985. године определила за даљи развој савремених облика продаје и снабдевања привреде и грађана општине добрима опште заједничке и личне потрошње, репроматеријалом и опремом која ће допринети развоју технологије рада и постизању већих ефеката у раду и јачању стандарда у снабдевању запослених. Горњи циљеви ће се постићи:

— адаптацијом и специјализацијом постојеће продајне мреже, изградњом и осавремењавањем продајних објеката у граду и на сељеним местима;

— увођењем савремених облика продаје;

— специјализацијом у погледу асортимана робе;

— повезивањем са производним радним организацијама у циљу обављања промета целокупне производње на основама стицања заједничких доходака;

— повезивањем са месним заједницама и осталим друштвено политичким организацијама и на тој основи даље развијање друштвено економских односа;

— повезивањем са прометним организацијама у региону.

Даља орјентација развоја угоститељства и туризма одвијаће се преко УРО „Банат“. У наредном средњорочном периоду обезбедиће се услови за комплетније, свестраније и квалитетније пружање туристичких услуга. То ће се постићи осавремењавањем садашњег угоститељског простора, изградњом нових капацитета. Истовремено ће се радити на томе да се друштвена исхрана за целу територију Беле Цркве подигне на ниво индустријске производње и савремене дистрибуције.

Као што се види, из опредељења и концепције развоја о којима се разговара можемо очекивати да ће програми средњорочног периода који предстоји, бити прилично амбициозни, а верујемо да ће јавна дискусија допринети томе да се постигне висок степен реалности постављених програма и опште мобилизације за њихово извршавање.

Ради остварења предвиђених циљева смерницама се утврђују правци инвестиционих улагања у следеће капацитете:

— Подизање 150 ха засада крушке ,100 ха вишње, 100 ха стоне шљиве, 60 ха бресквe, 40 ха кајсије, 20 ха купине, 100 ха винских сорти винограда, подизање 200 ха беле врбе и индустријске тополе.

— Изградња прерадног капацитета за воће и проширење Хладњаче. Модернизација пословног простора и опреме фабрике амбалаже.

— Одводњавање ратарских површина на 6.500 ха и наводњавање 500 ха, фарма говеда капацитета 200 грла и фарма бројлера капацитета 1,500.000 комада годишње.

— Прелокација, модернизација млинских капацитета уз изградњу силоса за брашно од 200 вагона и повећање капацитета за 300 вагона. Завршетак прве фазе силоса уз повећање , капацитета за нових 2000 вагона.

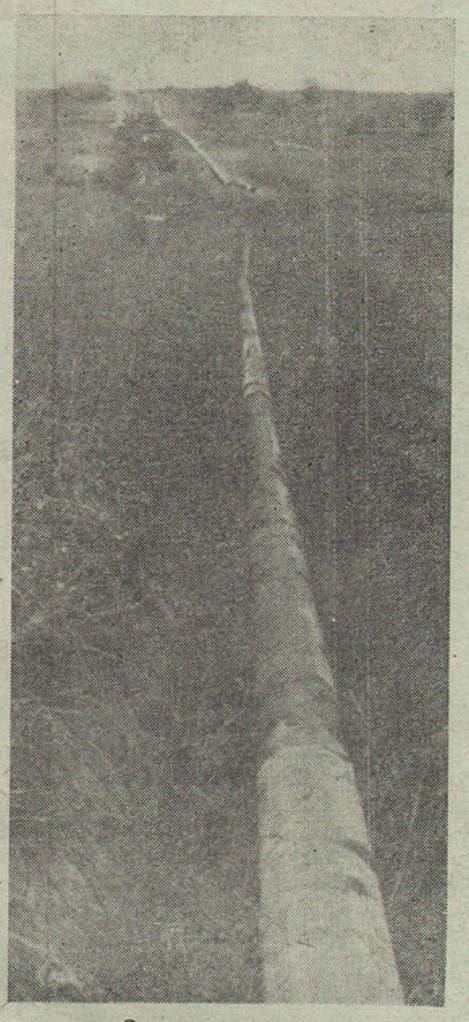

Заливни систем

Поред тога предвиђа се инвестиција у осавремењавању продајног простора, изградња хотела „Б“ категорије, мотела и модернизација угоститељских објеката и усавршавање технологије и опреме пратећих делатности.

На основу грубих прорачуна долази се до цифре од око 90 милијарди старих динара, коју би суму требали у наредном периоду да уложимо у даљу надградњу СОУР-а ПИК „Јужни Банат“.

Средства која су потребна за реализацију програма су велика. Инвестициони подухвати превазилазе снаге појединих ООУР-а, РО. Међутим, сигурно је да не превазилазе моћ целине интегрисане у ПИК „Јужни Банат“ и да уз помоћ друштва могу бити реализована.

У јавној дискусији се даје акценат на удруживање средстава акумулације у оквиру репродукционих целина на нивоу РО и СОУР-а и на удруживање средстава репроцелина региона. Тежи се дефинисању инвестиција са аспекта финансирања. На основу термина којима се оперише при усаглашавању програма а то су: сопствене инвестиције, инвестиције репро-заједнице, инвестиције РО и инвестиције нивоа СОУР-а, могло би се рећи да су одбори за план и развој на правом путу да предложе такве инвестиционе програме који би се у пракси могли реално извршити, тј. који би са становишта обезбеђења средстава били реални.

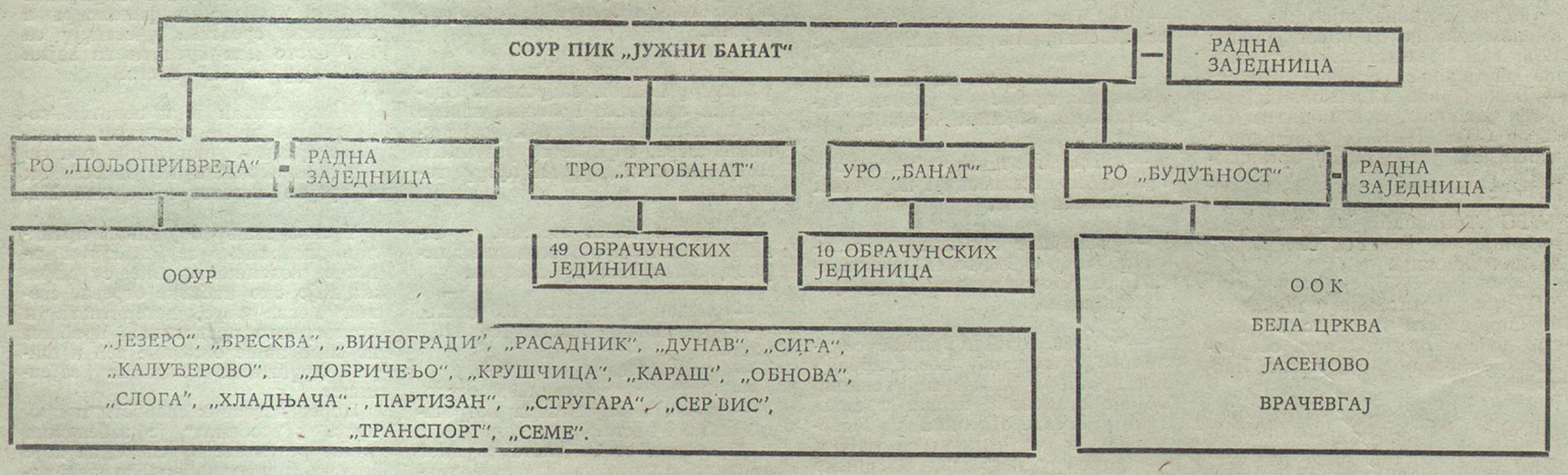

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

Подлистак уредили:
В. Исаковић Г. Мокрачек,
А. Шованец и Р. Јовић

Штампа ГИРО „Сава Мунћан“ Бела Црква ул. Београдска б. б.

ТРАГОМ ФОТОГРАФИЈЕ

Фотографија из 1953. године-Радници СРЗ „Зора социјализма" поводом 8. марта посетили су Београд и том приликом фотографисали се на Калемегдану

Помоћ болесном другу

Радници СОУР ПИК „Јужни Банат", ООУР „Дунав", своје другарство и солидарност потврдили су и делом. За свог болесног друга Драгољуба Спасојевића, сакупили су новчану помоћ.

Драгољуб је иначе дугогодишњи радник „Дунава". Читав свој досадашњи радни век провео је као тракториста. У последње време његово здравствено стање се погоршало, због чега је већ дуго на боловању. Пребацивање на лакше радно место није му помогло.

Његов животни мир и здравствено стање нарушава се још више мноштвом нових проблема. Оронула и накривљена кућа склона паду, захтевала је изградњу новог крова над главом и нова улагања, која је тешко могао да обезбеди.

Поред добровољног прилога радника, уследио је и предлог на синдикалној конференцији да се колектив заложи и изнађе изворе веће помоћи. Јер, Драгољуб је био примеран радник ,па то и заслужује

Тодор Момчилов

ЕНТУЗИЈАЗАМ МЛАДИХ

Ентузијазмом до професионалних резултата

Тамо где нема могућности и средстава, ентузијазам помаже. То је облика многих малих спортских клубова и култ. уметничких друштва. Трудом и залагањем постижу се готово професионални резултати.

Такав је случај и са Аматерским културно — уметн. друштвом — „Славко Мунћан", — основаним у оквиру војничког клуба истоимене касарне. Пробе се одржавју два пута недељно у дому ЈНА.

Срећну Нову 1980. годину свим грађанима и пословним сарадницима желе

ОСНОВНА ПРИВРЕДНА БАНКА ПАНЧЕВО - ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА БЕЛА ЦРКВА

ГРАФИЧКО ИЗДАВАЧКА РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА „САВА МУНЋАН" БЕЛА ЦРКВА

ТИ ДРУЖЕ, ЖИВИШ У СЛОБОДИ..

Београдска армијска област сваке године организује наградно такмичење у састављању радова поводом 22. децембра. У такмичењу су учествовали учесници Средњошколског центра „Сава Мунћан" и припрадници ЈНА. Ове године комисија је најбољим радом прогласила рад „Ти, друже, живиш у слободи" Старовић Татјана I-7 ОУР-а „Вук Караџић".

Ти, друже, живиш у слободи.... не памтиш ране, логоре, ти не видиш смрт. Али, на те дане, испуњене борбом, надом, надчовечанским херојизмом ,на те дане нека те подсети ова моја прича.

Април 1941. Непријатељ без објаве рата напада нашу земљу, у пепео и рушевине претвара поносни Београд. Краљ и влада одлазе, беже већ првих дана рата у иностранство, остављају, препуштајући напаћени живаљ на милост и немиост терора и тираније најокрутнијих злочинаца.

У тим стравичним данима безакоња, убистава и прогона, у тим, тешким и мрачним тренуцима, уз свој народ који је бачен под чизму фашизма, била је Комунистичка партија Југославије, предвођена другом Титом, тим човеком чији је поглед победоносно био упрт у даљину, у будућност коју ми живимо.

И баш у тим тешким и крвавим данима, у том вртлогу ратног пожара који се као талас ширио кроз нашу земљу, рођена је армија, наша храбра, поносна, стасала у окриљу свог народа с којим је била нераскидиво повезана бескрајном љубављу. Она је никла из пепела једног разореног и одбаченог друштва, из пустоши нестале капиталистичке Југославије, светла, народна, револуционарна, непобедива.

Било је то 21. децембра 1941. године. Мала босанска тиха касаба — Рудо, преконоћ је оживела и добила нов темпо живота, ужурбан, али помешан са великом, бескрајном радошћу. У тихој касаби ужурбано се радило, вршене су последње припреме. Узбуђење је расло, нескривено. Тај дан, тај велики дан, прилично тих, освануо је хладан под снежним покривачем. Иако је влажан снег још увек падао, срећа и узбуђење су достигли врхунац, срца су убрзано куцала, јер на малом тргу у Рудом, први пут се постројавала Прва пролетерска ослободилачка ударна бригада. Прочитах негде: „Без застава, без добоша, без трубе, без свечано украшеног подијума, тог мутног и облачног децембарског јутра први пут се постројавала I пролетерска бригада. Падала је ситна суснежица. Магле су се вукле по околним висовима, покривеним ретким и ниским жбуњем, окићени ситним ињем... „Мисли су ми одлутале у то незаборавно дешембарско јутро — далеко 41. године. У мислима видим постројене ђаке са качкетима, људе у радничким комбинезонима, сељаке у гуњевима... ТО ЈЕ НАША АРМИЈА.

Један човек испијеног, мршавог лица са енергичним цртама, човек са густим и повијеним обрвама испод којих посматрају два бескрајно плава и бескрајно блага ока, говори борцима. То је Врховни командант — ТИТО. Сви погледи упрти у њега, свака његова реч дубоко се урезала у памћење. Његове речи које су одјекивале на малом тргу, мешале су се са митраљеским рафалима који су постајали учестали и јављали се скоро са свих страна. Његов глас је испуњавао не само Рудо, ту малу, тиху варошици, трг и куће у околини, него и велика срца и племените душе бораца наше прве бригаде." Сви су они били необични обични људи. Необични као револуција, обични као народ који их је послао на истурене борбене положаје.

У времену пресудном за наш оружани устанак, за целу нашу историју, они су били на висини револуције и неизмерних, али и заносних задатака које је она постављала пред наше покољење. И ето, они су, у то неопозиво време, били способни да збију све што је било најлепше у њима као људима и комунистима у неслућену животну снагу, да нерасту сами себе, уздигну се до те висине. То их је обележило за сва времена и одмерило њихову људску вредност."

Нашу храбру, одважну, непоколебљиву, неуништиву војску ништа није могло победити. Непрекидно је наша песма обавијала планине, непрегледне шуме, простране долине песма пркоса и челичне снаге, песма неуништиве воље и вере. Тутњала је слободарска Црна Гора од јуначких поклича младих ђетића, горела је Лика, Кордун, Банија, ратни пожар захватио је и Далмацију у којој су синови и кћери дивног, плавог Јадрана исписивали најславније, најсветлије странице историје својим животима, збијали су се у нераскидиве радове вековима гажени народи Босне и Херцеговине, ношени идеалима крушевачких комунара устајали су Македонци, рушиле су се пруге, бункери и мостови фашиста пред налетима словеначке младости. И тако, друже, свуда, у целој слободарској, поносној, херојској Југославији вођена је беспоштедна, крвава, страшна битка за слободу, за живот достојан човека.

„Ми смо се огласили
стварношћу наше воље,
не вољом само...!
гори сад..
Мало је метака, а много срца
мало је метака
а много истине...
гори, гори, гори...

И горело је... горело... четири зиме и четири лета, друже, четири зиме војевало се на свим бојиштима наше вољене Југославије. Из дима и пепела, из крви и патње — уздизала се изрешетана црвена застава револуције, коју су партизани, заједно са борбеним „УРА" и пламеном жељом за осветом преносили од Триглава до Ђевђелије, од Ловћена и љутог црногорског крша до питомих војвођанских равница које су се купале у зеленилу.

Ти, друже, знаш Бошка Буху, легендарног бомбаша II пролетерске, знаш Марију Бурсаћ, ту „поносну девојку с Пркоса" како ју је опевао Бранко Ћопић, Сирогојно, Лолу Рибара, Наду Димић, Драгана Палавестру....

Многи познати и безимени хероји, својим младим животима искивали су ратни лик наше армије. Причали су ти, друже, о Сави Ковачевићу, Фрањи Клузу, Пинкију... Чуо си легенду о Похорском батаљону, у теби су остале стотине познатих и непознатих имена, од којих је свако уткано у тешку, дугу, крваву стазу рата и свако име обележава по једно славно поглавље наше историје: Сутјеска, Козара, Кадињача, Игман, Зеленгора...

„Ви сте ту, вечерас
и ја вам јасно видим лица,
сви из непролазне Титове колоне,
сви збратимљени очеви
с годинама и ожиљцима, ранама,
али окренути сунцу".

Ти, друже, живиш у слободи...

Не памтиш ране, логоре, ти не видиш смрт. Ти живиш у слободној младости, ти живиш сунцем обасјаној и песмом задојеној Југославији. Ти си срећан, безбрижан. Над тобом бди Армија. Титова Армија, изникла из крвавог, страшног огња. Ти си срећан, друже, твој сан и мир чува она!

Татјана Старовић I-7

Дечја страна

Шарени програм за малишане

Новембар месец протекао је у знак дечије забаве. Наиме, током прошлог месеца у биоскопу „Звезда" приказиване су недељом матине представе. На репертоару су били филмови за децу и цртани филмови, које радо гледају и одрасли. На радост и једних и других, овакав програм још траје.

Малишани су са пажњом пратили програм

Поред тога, Културно просветни центар је организовао и гостовања позоришта из Вршца и Београда. 16. 11. 1979. године Народно позориште „Стерија" из Вршца, извело је представу „Видоња, Дугоња и Трбоња". Пошто сала може да прими само 300 посетилаца, доста ученика није могло да види ову лепу и веселу представу. Због великог интересовања, вероватно ће се гостовање ове позоришне куће поновити.

Неколико дана касније, тачно 21. новембра, у госте нам је дошла „Црвенкапа" у извођењу луткарског позоришта из Београда. Том приликом изведене су три представе, једна за децу из вртића и две за ученике основних школа. „Црвенкапу" је видело око 750 малишана.

Г. Мокрачек

Распевана јесен

Половином новембра малишани су у својим вртићима прославили Дан јесени. Зидови окићени пожутелим лишћем и витрине са плодовима које јесен дарује одисали су правим јесењим амбијентом. На главама девојчица и дечака златножуте лиснате круне. И уз све то мала приредба, саткана из раније обрађеног програма о јесени.

Мали глумци одушевили су своје вршњаке

Продефиловале су костимиране шумске животиње: зеке, меде, веверице, јежеви и тета-лија, са малим рецитацијама о себи. Тако се зека представио речима: „дуге уши, кратак реп, зар вам децо нисам леп? Скаче зека хоп, хоп, хоп, срце скаче клоп, клоп, клоп".

И нису само певали и играли, већ су и радили. Чупали су, чупали и најзад ишчупали голему, преголему репу, наравно, кроз драматизовани приказ „Деда и репа".

Ево и песмице која је доминирала на њиховој свечаности:

„Нестало је лета, дошла јесен жута,
нема више цвећа крај шуме и пута.
А птичице мале, отишле су југу,
нема више песме у шуми и лугу.
..Ал' прећи ће јесен, као ружан сан,
вратиће се опет дуг и топал дан".

На крају је малишане у трпезарији чекало право јесење изненађење — посластица звана — печени дулек. Све ово смо забележили у вртићу „Дечија радост", али је слично било и у осталим вртићима.

Г. Мокрачек

ЗА ДОМОВИНУ С ТИТОМ НАПРЕД!

ДРУГОВИ ПИОНИРИ, СРЕЋНА ВАМ ЦРВЕНА МАРАМА!

Сала Културно просветног центра, 27. новембра била је претесна за све прваке са територије наше општине, њихове родитеље, госте и учитеље. Није ни чудо, јер није мала ствар постати пионир.

Организатор и домаћин свечане прославе у част Дана Републике и пријема првака у Савез пионира била је Основна школа „Жива Јовановић".

У поздравном говору малишанима, који тек што су закорачили у школско доба, представник омладине обратио се речима: „Драги прваци, за нас је ваш дан, дан свих првака Југославије, јер, повезавши црвену мараму, данас постајете пионири". Говорећи даље о пормирању Савеза пионира и његовој улози у НОБ и социјалистичкој револуцији омладинац је истакао: „...И тада је била велика ствар бити пионир. Али ваши другови тада нису смели да носе црвене мараме и петокраке звезде. Крили су их по џеповима, или их најчешће нису имали. То је пут да једнога дана постанете и сами велики, и будете пример свакој девојчици и сваком дечаку".

Ређале су се затим песме, музика, рецитали и рецитације на позорници. Али, на тренутке и цела се сала претворила у позорницу, прихватајући громко и једногласно песму извођача програма „Кад си срећан ти удари длан о длан, кад си срећан ти узвикни сад: ура!"

А онда је дошао на ред онај моменат, који су прваци свакако највише очекивали. Из око триста грла првака, помешаних алтова и сопрана, басова и тенора, одјекивала је сложно пионирска заклетва:

Данас када постајем пионир
дајем часну пионирску реч:
да ћу марљиво учити и радити,
поштовати родитеље и наставнике
и бити веран и искрен друг
који држи дату реч;
да ћу следити пут најбољих пионира,
ценити славно дело партизана
и напредне људе света
који желе слободу и мир;
да ћу волети своју домовиоу
самоуправну социјалистичку Југославију,
њене братске народе и народности,
и градити нови живот пун среће и радости.

Велики тренутак сваког пионира

Призор који је затим следио деловао је импресивно. Омладинке школе „Жива Јовановић' разишле су се по сали и везивале првацима пионирске мараме. А они су се гурали да пре других дођу на ред

Шта за тебе значи пионирска марама? — упитала сам Гордану Радаковић, ученицу из Јасенова. — Да постајем пионир. Да будем ученик, одговорила је Гордана. У близини су биле другарице из I-3 Основне школе „Жарко Зрењанин", Моника Петровић и Данка Ђокић. На слично питање одговориле су: „Једва смо чекале овај дан када ће нам се око врата зацрвенети пионирска марама". Један дечак збуњен неочекиваним питањима, само се зарумењао. Други до њега, Стошић Милан, првак из Дупљаје, био је слободнији. Рекао је да је дошао овде да добије пионирску мараму, да се веома радује што ће постати пионир, али и то да марама значи и обавезу — бити добар ђак и добар друг

Е па кад је тако — срећна вам црвена марама, другови пионири!

Г. Мокрачек

Јасеново

Академија у част Дана Републике

Део програма који су извели ученици

Ученици основне школе „Златибор Гојков" у част својих најмлађих другова и њиховог пријема у Савез пионира организовали су 27. новембра, по подне, у школи, једночасовну приредбу са рецитацијама, песмама и играма.

Истог дана увече у пуној сали Омладинског дома, одржана је академија за мештане са пригодним програмом који су извели ученици.

Ђ. П.

ПОВОДОМ ДВОГОДИШЊИЦЕ ОСНИВАЊА ШКОЛСКОГ ЦЕНТРА „САВА МУНЋАН"

Прва генерација усмерених успешно завршила школовање

Октобра месеца ове године навршиле су се две године од оснивања Центра за заједничко средње и позивноусмерено образовање и васпитање „Сава Мунћан". Поводом тога обратили смо се директору Центра Милошу Арновљевићу за информацију о стању и проблемима у Центру у протеклом периоду и на почетку ове школске године.

„Центар „Сава Мунћан", као радна организација са две основне организације и радном заједницом, конституисан је на основу реформе васпитања и образовања и на основу Закона о удруженом раду октобра месеца 1977, рекао нам је директор Арновљевић.

У протеклом периоду од две године, од када ради у оваквом саставу, постигнути су значајни резултати у решавању многих проблема који су карактеристични за овакве ситуације у којима се јављају промене радикалне и по обиму и значају, као што је случај са реформом образовања у нашој општини. И поред постигнутих врло значајних резултата на реорганизацији средњег образовања, који су проистекли из циљева и задатака реформе, током пређеног двогодишњег периода јавиле су се и одређене тешкоће и слабости.

ООУР Школа за заједничко средње васпитање и образовање „Вук Караџић" окупља полазнике са завршеном основном школом и то, углавном, са територије наше општине и нешто мало из суседних општина. Овим делом образовања обухваћено је око 95 одсто свршених ученика основних школа и тиме је остварен један од основних циљева и задатака реформе — да у овом делу образовања настави школовање што већи број ученика. Овакав обухват ученика изазвао је бројне проблеме, пре свега кадровске и просторне, јер простор за извођење наставе ни из близа не задовољава нормативе за извођење савремене наставе и ваншколских активности. Пошто се настава у истој згради изводи у две смене, отежано је и обезбеђење минималних хигијенских услова, а организовање слободних активности представља посебан проблем.

Док са обухватом ученика можемо да будемо задовољни, каже директор Арновљевић, са успехом ученика у заједничким основама нисмо, јер је прилично велики број ученика који не завршава овај део школовања. Због тога је, у овој години, један од приоритетних задатака ове школе да посвети сву пажњу проналажењу и отклањању узрока слабог успеха. Директор Арновљевић сматра, такође, да ће успех бити бољи када се обезбеде бољи просторни услови и побољша технологија васпитно образовног рада.

„У ООУР Школи за позивноусмерено образовање „25. мај", у прошлој школској години, школовање је завршила прва генерација ученика која се школовала по новим наставним програмима.

Када је Школа „25" почела са радом, избор смерова био је знатно шири него у овој школској години. На жалост, већ наредне школске године, укинута су од стране СИЗ-а за друштвене делатности одељења физичара и географа ,а од ове школске године и једно одељење правног смера, тако да је у овој школској години, у друштвеним делатностима, уписано само једно одељење правног смера. У грађевинском смеру такође је дошло до извесних промена: број ученика у високоградњи смањен је за 30, угашен је смер нискоградња а остварен смер за производњу грађевинског материјала на изричит захтев Фабрике керамичких шпалт плочица „25 мај" у изградњи.

Резултатима који су постигнути у овом делу образовања можемо бити сасвим задовољни. У смеровима друштвених делатности постигнут је изузетан успех, евидентан је велики број одличних и врло добрих ученика, ученика који су били ослобођени завршног испита и на крају школовања постали носиоци Дипломе „Вук Караџић" и других диплома које се стичу за изузетан успех из појединих наставних предмета и области. У друштвеном смеру понављао је само један ученик, а у свим одељењима грађевинског смера 11. Пошто је у школовању ученика за производна занимања, поред одређеног броја редовних професора, на ставу изводило и више спољних сарадника, од којих су неки били без икаквог педагошког искуства, сматрамо да је успех постегнут у овим одељењима још значајнији и вреднији.

Један од основних задатака овог дела образовања је што тешње повезивање са организацијама удруженог рада из материјалне производње. Ова сарадња код нас је посебно дошла до изражаја у повезивању Школе „25 мај" и РО „Стандард-бетон" и то како у заједничком организовању практичног рада у многима ове радне организације, тако и ангажовањем једног броја високостручних радника „Стандард-бетона" за извођење теоријске и практичне наставе.

Овим делом образовања обухваћени су сви свршени ученици другог разреда ЗСВО који су завршили школовање у Белој Цркви, а који су желели да наставе школовање у Школи „25 мај'. Запажен је и значајан прилив ученика из суседних општина и то, углавном, из Ковина и Вршца, тако да се из ових општина у протекле две школске године школовало више од 60 ученика. Међутим, од ове школске године, са стварањем одељења грађевинске струке у Ковину, број ученика из ове општине нагло се смањио, што сматрамо да ће негативно утицати на развој грађевинског центра у Белој Цркви, пошто је овај Центар, по првобитној концепцији, требао да постане регионални.

Успех у овом делу образовања био би сигурно и бољи када би се решили неки врло значајни проблеми, све свега питања школског простора, недостатак основне опреме и учила ,обезбеђење сталног наставног кадра као и побољшање материјалног положаја просветних радника.

Свим овим проблемима треба прићи што пре са пуно пажње и ауторитета да би се што пре превазишле евентуалне слабости и тешкоће и овај део образовања могао да остварује у потпуности своју друштвену функцију.

О.

СТРУЧНО ОСПОСОБЉАВАЊЕ РАДНИКА

Кадрови и привреда

Последњих година у Белој Цркви није вођено довољно рачуна о школовању одређеног кадра за потребе радних организација наше општине. Из несинхронизованих односа школа и удруженог рада дошло је до репродуковања већег броја профила радника који у овом моменту не могу наћи посао и налазе се на евиденцији СИЗ-а за запошљавање (пример: свршени гимназијалци, радници у трговини итд.).

Културно просветни центар, познавајући раскорак школовања потребног профила кадрова ове године организује стручно оспособљавање радника следећих профила: бравар, воћар-виноградар, кувар и конобар. Центар је у току протеклих месеци обавио све потребне консултације са радним организацијама којима је у овом моменту потребан овакав профил кадра. Приликом свих консултација потребу за одређеним профилом кадра исказали су МИ „Жарко Златар", ООУР „Језеро", ООУР „Виногради", ООУР „Бреква", ООУР „Сервис" и УРО „Банат". Са свим овим организацијама удруженог рада Центар је склопио уговоре о обављању практичне наставе. У разговорима и контактима са представницима организација које су исказале своје потребе за кадром, а у циљу квалитета будућих радника наведених профила дошло се до закључка да практична настава буде у истим тим организацијама.

Центар је за овај рад добио сагласност од Привредне коморе САПВ и Скупштина самоуправних интересних заједница усмереног образовања и васпитања САПВ.

На стручно оспособљавање могу се укључити полазници који су завршили најмање основну школу у осмогодишњем трајању.

Полазници стручног оспособљавања након завршетка школовања и положених свих испита стичу звање специјализованог радника II степена одређеног занимања и могућности да заснују радни однос у радним организацијама или да се самостално баве занимањем за које су оспособљени.

Стручно оспособљавање се одвија по усвојеним и верификованим наставним плановима и програмима, и у просеку трају 5—6 месеци.

Наставу стручног оспособљавања изводе стручњаци из радних организација за које се школује кадар јер ће се на тај начин обезбедити најквалитетнији кадар.

Ово је тек пионирски почетак Центра да обезбеди потребне профиле кадрова неопходних у овом тренутку. За овај посао Центар очекује још већу подршку удруженог рада као и целе наше друштвено-политичке заједнице.

Јован Петров

Један неуспели родитељски састанак

Прошлог месеца Педагошко веће ООУР Школе за позивно усмерено образовање и васпитање радника у друштвеним делатностима и грађевинарству „25. мај" заказао је општи родитељски састанак са намером да упозна родитеље својих ученика са програмом рада школе за ову школску годину, оперативним програмом васпитног рада и са општим подацима о успеху и изостанцима са наставе. Циљ овог састанка био је, на првом месту, постизање боље сарадње родитеља и школе, нарочито у остваривању васпитних циљева.

На жалост, одзив родитеља био је веома слаб. Састанак је ипак одржан, али његов циљ није могао да буде потпуно остварен, и то баш у оном делу који је од посебног друштвеног значаја, јер школа сама по себи тешко може да оствари сложене задатке који су пред њу постављени.

Неки подаци, репрезентирани малом броју родитеља, у сваком случају забрињавају: од 317 ученика I и II године без слабих оцена је 136 ученика или 42,90 одсто, док је са са недовољним оценама 182 ученика или 57, 41 одсто. Број недовољних оцена у свим одељењима је 306, број неоправданих часова 561, а број оправних 5.603, што је заиста много кад су у питању једва два месеца рада. Уз то, податак о недовољним оценама треба допунити чињеницом да другог новембра, кад је снимање извршено, још сви ученици нису били оцењени.

Школа сада чини даље напоре на постизању што бољег успеха и развијању позитивних навика понашања својих ученика. У овој акцији биће ангажовани сви, од Основне организације Савеза комуниста до школске заједнице и, вероватно, успех неће изостати. Ипак, остаће отворено питање зашто се родитељи у тако малом броју одазивају позивима на родитељски састанак, и зашто неки, по годину и више дана, не отварају врата школе коју похађа њихово дете.

Ово питање можемо да поновимо и ми који смо ученици ове школе да ли се родитељи не одазивају зато што многи од нас и не кажу да их школа зове, или због тога што су толико заузети? И још једно: има ли значајних обавеза од обавеза према рођеној деци?

Љиљана Ранимиров

Срећну Нову 1980. год. жели

Вам

SOUR PIK •južni banat•

ПОЗИВ

У ЧЛАНСТВО КЊИЖЕВНОГ КЛУБА БЕЛЕ ЦРКВЕ

Позивамо све заинтересоване да приступе у чланство **КЊИЖЕВНОГ КРУГА БЕЛЕ ЦРКВЕ.** Позивам људе који се активно баве књижевношћу и публицистиком, писце и песнике свих естетских опредељења; позивамо графичаре, графичке раднике, који су реализатори књиге; позивамо све љубитеље књиге и књижевности, свих професија, свих година старости, свих националности да приступе **КЊИЖЕВНОМ КРУГУ БЕЛЕ ЦРКВЕ.**

Молимо пријаву: име и презиме, професију и адресу упутити дописницом на следећу (привремену) адресу: **ЈОВАН ПУТНИК, 26340 Бела Црква, Улица 7 јула бр. 20.**

Овај позив нема рока. Време приступа **КЊИЖЕВНОМ КРУГУ** траје стално!

ИЗ ИСТОРИЈЕ НАШЕГ КРАЈА

Српске народне школе на подручју белоцркванског краја

(Са подацима из 1872. године)

Школство на подручју белоцркванског краја има веома дугу традицију. Међутим, уколико бисмо покушали да временски прецизније одредимо његове почетке, у томе, не бисмо успели. Узрока за то има више, али је основни ипак, недостатак савремене историјске грађе. Додуше, постоје индиције које нас упућују на чињеницу да су прве народне школе у овом крају настале још у средњем веку, и то углавном уз српско-православне манастире, Кусић Златицу и Базјаш. Први учитељ у овим школама били су калуђери, једини писмени људи тог времена

Први веродостојан податак који се односи на школство белоцркванског краја, везује се тек за 1703. годину. Заправо, те године основана је у Новој Паланци (Банатска Паланка) прва српска школа у овом крају, за коју уопште знамо.

У овом напису нећемо се задржавати на систему школства тог периода, као и на реформе кроз које су школе прошле, из тог разлога што су дате реформе биле мање -више заједничке и опште важеће за све српске школе на подручју Аустријске царевине. Изнећемо више података који се односе на саму школу по појединим насељеним местима белоцркванског краја, једним одређеним редом, у више наставака.

НОВА ПАЛАНКА (БАНАТСКА ПАЛАНКА)

Прва српска народна школа у белоцркванском крају отпочела је са радом у овом селу 1703. године, у времену доминације Турске. О даљој судбини ове школе, нисмо обавештени. Један податак из 1789. године говори нам да у овом селу нема „ни школе ни учитеља, ни ђака". Изгледа да су Паланчани обновили стару, односно изградили нову школу, тек крајем 18. и првих година 19. века.

Као првог учитеља у Паланци срећемо неког Филипа Пауновића, који је учитељовао у овом селу од 1802. до 1808. године. За Пауновићем су следили: Василије Бороцки -- помиње се 1833. године, Алекса Станковић (ђакон) радио је као учитељ од 1842. до 1848. године, Јован Станковић, учитељ у истом периоду и Максим Стојковић, учитељ у периоду од 1856. до 1872. године.

Ова школа је све до 1842. године имала само једно одељење, а од тада два мешовита одељења. Што се тиче бројног кретања ђака, може се рећи следеће: школске 1802-1803. године било је 69 ђака; 1842-1843. године — 67; 1946-47. године — 83 и 1871-72. године — 109.

Приликом визитације школе 1972. године констатовано је да је школска зграда у добром стању.

Озрен М. Радосављевић

НАЈСТАРИЈИ ПРИМЕРЦИ КЕРАМИКЕ

ОД ОВОГ БРОЈА ПРЕДСТАВЉАЋЕМО ПОСЕБНО ИНТЕРЕСАНТНЕ ЕКСПОНАТЕ ИЗ ЗБИРКЕ БЕЛОЦРКВАНСКОГ МУЗЕЈА, СА ЖЕЉОМ ДА ШИРУ ЈАВНОСТ УПОЗНАМО СА МАТЕРИЈАЛНИМ СПОМЕНИЦИМА КУЛТУРЕ ПРОНАЂЕНИМ НА ОВОЈ ТЕРИТОРИЈИ

Здела и пехар (локалитет Сиглова циглана)

На простору који данас заузима белоцркванска општина, човек се први пут појављује пре 10.000 година. Ти први људи били су ловци. Да би прехранили себе и своју породицу морали су стално да се селе у потрази за храном. Такав начин живота није омогућавао настањивање на једном месту. Тек много касније, када су научили да обрађују земљу и припитомљавају животиње, људи су осетили потребу за стварањем сталних насеобина.

У нашој околини, на локалитету Сиглова циглана (стара циглана између Беле Цркве и Црвене Цркве) пронађено је неколико предмета који сведоче да је ту пре 6.000 година било насеље.

Ископана је конична здела и мали пехар на високој нози. Оба предмета имају на рубу четири испупчења у облику двојне рожнате дршке. И здела и пехар су грубо израђени од непрочишћене земље и обликовани су слободном руком. По времену, облику и начину израде ове посуде припадају Старчевачкој култури. То су најстарији грнчарски предмети пронађени у овом крају и налазе се у витринама Музеја у Белој Цркви.

Војислав Исаковић

ПОВОДОМ КЊИЖЕВНЕ ВЕЧЕРИ У НАШЕМ ГРАДУ

Књижевна култура

Пре неколико дана одржано је изузетно књижевно вече у Дому ЈНА, посвећено шездесетогодишњици оснивања КПЈ-СКЈ, револуционарних синдиката и СКОЈ-а. Своје радове су читали Васко Попа, Раша Попов и Миша Попов. Невелика

Васко Попа

дворана Дома ЈНА, на жалост, није била пуна и поред чињенице да је гост нашег града био један од врхунских југословенских песника, познат далеко изван наших националних граница. Запоставили смо књижевну културу. У граду немамо ни књижевни клуб, организацију која тако успешно и плодотворно ради у многим југословенским градовима. Немамо ни организацију Књижевне омладина, једну од најплодоноснијих културних активности младих у земљи. У школама раде књижевни кружоци, чија је активност повремена. Осим „Белоцркванских новина" немамо никакву другу публицистику. Једном речи, књижевно сиромаштво... Позната је чињеница да је књижевност једна од најбољих васпитача. Срећом, у градској библиотеци има доста читалаца, понајвише младих. У друштву постоји нужда поделе посла. Једни се брину о привредној активности, граде фабрике, уводе водовод, развијају производњу. Други (друштвени, просветни, културни радници) треба да се брину о уздизању културе, дакле и књижевне културе. Време је да се управо ослободе предрасуда да „немамо снага...", „у граду нема интереса...", „људе интересује фудбал..." и тако даље. Корисници књиге се стварају, васпитавају. Култура, па и књижевна култура, је активност. Значи, да би се култивисали, морамо радити на томе.

ВАСКО ПОПА

Желео бих да нам ова белешка о Васку Попи буде подстрек. Родио се у Гребенцу, у нашем региону, 29. јуна 1922. године. Средњу школу је учио у Вршцу, а студије у Београду, Букурешту и Бечу. Данас је Попа један од носилаца Хердерове награде, поред Нобелове најзначајније награде за стваралаштво. Члан је Војвођанске академије науке, Српске академије наука и дописни члан Француске академије наука. Дела су му превођена на 26 језика, у безброј издања. Васко Попа је један од утемељивача модерне српске и југословенске поезије. Његова поезија је отворила ново асоцијативно и језичко подручје у нашој књижевности. Она је извршила огроман утицај на младе књижевне генерације у земљи. Он је највише превођен југословенски песник у иностранству. Његова дела су: „Кора", „Непочин-поље", „Усправна земља", „Споредно небо", „Живо месо", „Вучја со" и „Кућа насред друма".

Уредио је три изузетне књиге народних умотворина: „Од злата јабука", „Урнебесник" и „Поноћно сунце". За своје књиге добио је низ значајних награда и признања. Пот председник је Матице српске, оснивач изузетно активне организације за ширење књижевне културе: Књижевне општине Вршац. Ова организација, КОВ, има данас преко 500 чланова у Вршцу, Војводини, Југославији и иностранству. Издала је до сада преко 20 књига.

Ових дана у САД објављена су сабрана дела Васка Попе (издање Пер си Букс) и засебна књига „Похвала хромоме вуку" (Издање Филд). Раније су већ изашле у САД две књиге Васкове поезије. Недавно је, такође, објављена у Западној Немачкој његова књига „Вучја земља" (издање Хансер). У Немачкој су већ раније објављене две Попине књиге песама. Најзад, ове године изашла је у Грчкој Попина књига „Песме" (издање Кедрос). Истовремено, Књижевна општина Вршац (КОВ), објавила је две антологије војвођанских песника на енглеском и шпанском Полако се отвара свет.

КЊИЖЕВНИ КРУГ БЕЛА ЦРКВА

Права евокација Васка Попе је не само поезија већ и књижевна култура његове, наше земље. Његовом иницијативом, уз сарадњу књижевних посленика из Беле Цркве, покренута је акција да се у нашем граду оснује Књижевни клуб. То би била самостална организација, чији је циљ ширење и унапређивање књижевне културе. Обухватала би: стваралоце књиге, дакле писце и графичке раднике, и кориснике књиге, љубитеље књижевности. У Белој Цркви живи известан број људи који се активно бави књижевним стваралаштвом. Међу њима има и таквих који су од ослобођења до данас објавили једну, па и више сопствених књига. У самом граду о томе се готово и не зна. У граду постоји и ради одлично графичко предузеће „Сава Мунћан". Књига стиче све више читалаца. Мисао и намера Књижевног круга Бела Црква јесте да све те људе удружи у јединствену акцију на задатку унапређивања књижевне културе. Светски песник Васко Попа јавио се за члана Књижевног круга Бела Црква. ПОЗИВАМО СВЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНЕ ДА УЧИНЕ ТО ИСТО!

Јован Путник

ПОВОДОМ ЈЕДНЕ ИЗЛОЖБЕ

Кад слике и записи проговоре

Културно просветни центар Беле Цркве омогућио нам је да, између 10. и 15. децембра, видимо изложбу посвећену животу и делу Михајла Пупина, поводом 125-то годишњице његовог рођења.

Организатори изложбе су иначе Покрајински комитет народне технике Војводине Нови Сад, Друштво за ширење научних сазнања „Никола Тесла" Београд и Војвођански музеј Нови Сад.

Од Идвора — Пупиновог завичаја, преко детињства и школовања универзитета, проналазака, научних признања, сарадње са Теслом, друштвене и политичке делатности, савременика, Пупинових књига и књига о Пупину, испричан је кроз бројне фотографије, фотокопије новинских страница и записе, један велики живот и дело, којима дугује читаво човечанство .На једном од пет наестак паноа стоји: „Ништа човека не чини толико срећним као његово поштено уверење да је учинио све што је могао улажући у свој рад своје најбоље способности".

Колико је изложба успела рано је говорити. Тек ако смо, напуштајући изложбени простор, понели у себи и задржали као подстрек за сопствену стваралачку активност бар део о животу и раду овог нашег и светског великана, можемо рећи да смо му делимично одали захвалност и признање које заслужује.

Г. Мокрачек

Писма редакцији

Закон о удруженом раду, као „раднички закон", донео нам је низ корисних и напредних новина. Између осталих утврдио је и право на топли оброк као услов за бољу ангажованост и допринос на раду, у стварању друштвеног производа и дохотка. Желео бих да се осврнем на „технику" спровођења у дело овог законског права. Без обзира колико то лако изгледало у спровођењу, наше радне организације овлашћене да припремају топле оброке, показују необичан смисао за хумор, а у том хумору бисере познавања српскохрватског језика и његове граматике.

Наиме, радници Општинског суда у Белој Цркви, између осталих и аутор овог чланка, већ две године претплатници су (страно-француски-речено-абоненти) ресторана „Парк" у Белој Цркви, који је у саставу РО за угоститељство „Банат". Све до свог месеца техника је била иста. На боновима, абонентској књижици ударан је сваког месеца печат РО која прима топли оброк. Овог месеца стоји, уоквирена именица „АМБОНЕНТ".

Као скромни и просечни познавалац језика, да бих се уверио у несумњиво познавање истог злоупотребио сам „Лексикон страних речи и израза" Милана Вујаклије и нашао реч „АМОНЕНТ", где стоји — фр. АБОНЕР-претплатити, претплаћивати, претплатник.

Значи, другови и другарице (извињавам се) из РО „Банат" не знају правопис, јер би и за њих требало да представља математички речено „просто правило тројно". Ако нису знали или нису довољно познавали ту проблематику, могли су да консултују оне који су у то упућени.

С поштовањем-до следеће „духовитости и бисера" наших језикофила.

Шинжар Миодраг
судија Општинског суда у Белој Цркви

МАЛИ ОГЛАСИ

Мењам двособан комфоран стан у Панчеву — Утвина колонија 1/3 за двособан комфоран стан у Белој Цркви.

Заинтересовани нека се јаве на адресу:

Борисов Асен
26340 БЕЛА ЦРКВА
1. октобра 93/3

Опет у лов на зечеве

Весели ловци са уловом

После неколико година уздржавања ловци наше општине донели су одлуку да ове године два пута изађу у лов на зечеве. Први пут су изашли 29. новембра. Зечева нема баш много па је доста ловаца остало празног ранца. Но, то се слабим ловцима дешавало још у давна времена. Главно је да су ловци ипак задовољни па ће лакше дати новац за куповину других зечева ради повећања популације ове дивљачи.

Ђ. П.

НОВА БИОСКОПСКА АПАРАТУРА

Културно просветни центар „Бела Црква" у циљу побољшања квалитета филмских представа у граду монтирао је ових дана у биоскопу „Звезда" нову биоскопску апаратуру у вредности од 320.000 динара.

Ово је још један корак Центра да побољша услове за културна збивања у општини.

ОБАВЕШТЕЊЕ

РАДНИЦИМА, ПРИВРЕМЕНО ЗАПОСЛЕНИМ У ИНОСТРАНСТВУ

ДРАГИ СУГРАЂАНИ

Ваш викен-одмор проведите пријатно у кругу ваших породица, пријатеља и суграђана.

Знајући наше обавезе према Вама, организовали смо:

27. децембра, четвртак 1979. године, у малој сали Општинског синдикалног већа (Пролетерска број 3) са почетком у 12 часова састанак и разговор са свима вама.

Састанку ће присуствовати друштвени и привредни руководиоци општине, а разговор ће се водити по свим питањима која вас интересују.

ПОЗИВАТЕ СЕ ДА У ШТО ВЕЋЕМ БРОЈУ ПРИСУСТВУЈЕТЕ ОВОМ САСТАНКУ.

ПРИЈАТАН БОРАВАК У ВАШЕМ И НАШЕМ ГРАДУ!

Координациони одбор за дочек радника

УКРШТЕНЕ РЕЧИ БРОЈ 31

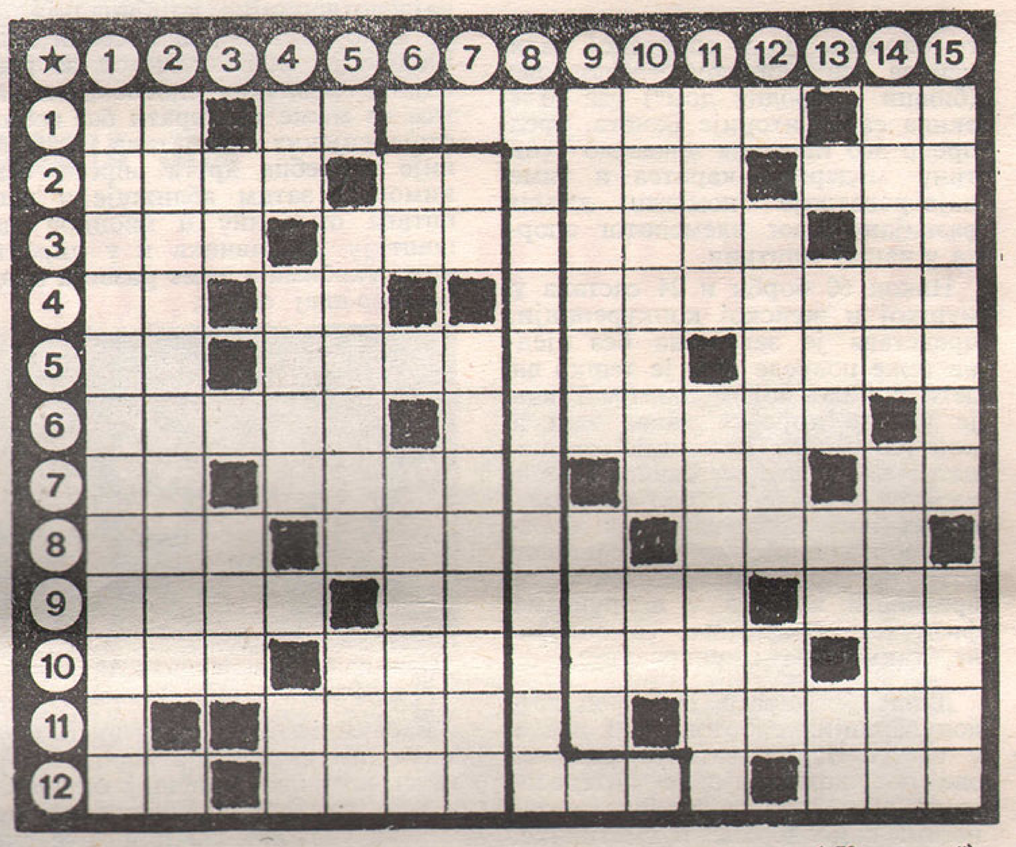

ВОДОРАВНО: 1. иницијали нашег књижевника („Коштана") — онај који посредује — килограм (скр.); 2. безбојан гас, васиона — башта засађена воћем — наша нова велика лука на Јадрану; 3. река на Косову (у прошлом месецу нанела велике штете поплавом) — линија која спаја јужну и северну тачку хоризонта — египат. бог сунца; 4. лична заменица — ознака за својеручно — раскошан стан или неколико просторија у хотелу; које чине целину; 5. Централни Комитет — мајстор за казане — једнака; 6. острво у Егејском мору (средње слово Д) — нарасти у висину; 7. квалификовани (скр.) — име нашег књижевника Игњатовића („Вечити младожења") — сав, целокупан — рег. ознака Сарајева; 8. наше острво у Јадрану — запаљење слузокоже — тама, помрчина; 9. лутка Миће Татића на ТВ — летећи коњи или коњи песника — катран; 10. ред, серија — омотано, упаковано — хем. знак за лантан; 11. војна смотра, свечана ревија — сто, део намештаја; 12. иницијали нашег највећег научника на пољу електротехнике — продавац старина — македонско коло.

УСПРАВНО: 1. становник града у коме излазе новине које сада читаш; 2. револуционарна породица у Кусићу (отац Марко, синови Радивоје и Здравко); 3. прва слова азбуке — Самоуправна интересна заједница (скр.); 4. пример (скр.) — Савез Комунистичке Омладине Југославије — ознака за метар — „пост скриптум" скр. ознака на писму; 5. јак пуцањ — немогућност потеза у шаху, нерешено; 6. укупно, цело — предујам; 7. фамилија, родбина — фармацеут; 8. види напомену; 9. највећа река у Украјини СССР — равни део; 10. становник покрајине у Шпанији, граница са Француском — рег. ознака Зајечара; 11. први мит. летач — краћи курс; 12. код старих Словена дародавац и заштитник манастира — хем. знак за осмијум; 13. Медицинско санитетски институт (скр.) — коњ (тур.) — пок. заменица; 14. мера за драгоценост — руковалац на скели; 15. топовска муниција — оруђе за орање.

НАПОМЕНА: Ако сте укрштене речи правилно решили онда ћете у дебље оивиченим пољима читајући одозго доле добити честитку наше редакције за 1. јануар 1980. године.

РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ БРОЈ 30

ВОДОРАВНО: Живео Дан Републике, 2. ера — град — сем — Сумак, 3. лото — грм — коминике, 4. еден — АБ — ир — Ненадов, 5. зорт — нерадници — ВА, 6. напа — гранит — тикет, 7. Исо — пол — ланар — смрт, 8. целери — ил — платина, 9. потенцијал — Ирак.

Милан Шотић

Спорт ◆ Физичка култура ◆ Спорт

БАНАТСКА КАРАТЕ ЛИГА

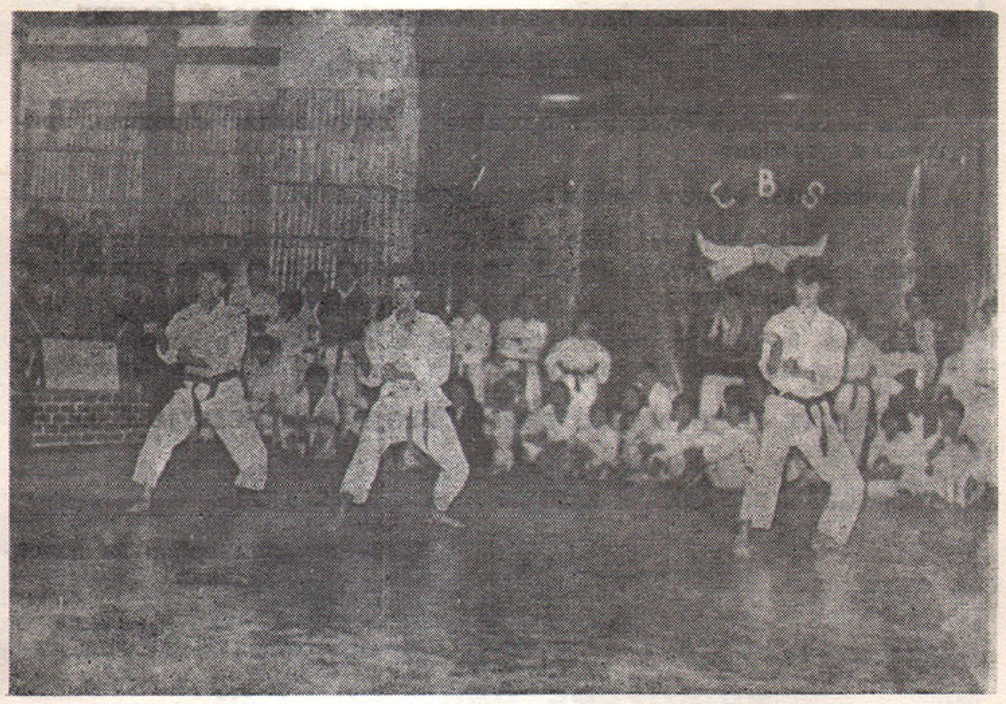

Ката тим К. К. ЦБС у саставу **Чула Петар, Гајда Зоран** и **Вотипка Матија**

I и II коло Банатске карате лиге одржано је у спортској сали центра за борилачке спортове (бивши „Народни дом") где је 8 екипа са територије Баната, пред преко 300 гледаоца показало суштину модерног каратеа и тиме највероватније помогли даљем развијању овог племенитог спорта у нашој општини.

Након 60 борби и 24 састава у мушкој и женској конкуренцији, представа је завршена без иједне теже повреде што је тешко видети у било којем спорту. Такав је карате који се данас гаји а који се много разликује од каратеа као вештине, односно, оног каратеа који се вежбао до скоро и код нас. Брзи напредак карате спорта после другог светског рата проузрокован је схватањем вредности каратеа у подручјима физичког образовања, самоодбране, такмичења и рекреације.

Данас је карате један од најпопуларнијих спортова код нас и у свету. Највероватнији разлози ове популаризације је интересовање због његове двојаке вредности: самоодбране и уметничке.

Основни тренинг карактеа ангажује цело тело у осмишљавању најделотворнијих комбинација, а не само неки његов посебни део. Карате је одличан метод за развијање физичких способности затим се може тренирати без већих финансијских издатака, пошто није потребна друга опрема сем кимоноа, затим зближује и васпитава омладину и пионире да поштују противника и у директним сукобима а тиме развија прави фер-плеј однос.

Наш најбољи појединац Андрејић Раде у акцији (десно)

Сасвим је јасна а и врло уочљива ова експанзија карате спорта и код нас у нашој општини а већ наведени квалитети карате мечева свакодневно привлаче све шире масе гледаоца.

Обилазећи многа борилишта по Југославији из године у годину, дворане где се одржавају тренинзи и мечеви су све пуније гледалаца али треба рећи и то да је ретко видети публику какву смо ми имали у недељу у сали ЦБС-а. Мушко, женско, старо и младо не само да је бодрило већ је и просто понело наше такмичаре. Најзапаженији за публику а и суђије био је Раде Андрејић иначе и досада на свим борилиштима најсупериорнији наш такмичар. Посебно чуђење међу такмичарима побудио је Јарослав Стехлик лансирајући досада скривено „оружје" тактику кретања у нападу.

Мушки карате тим није показао ништа изузетно а узрок је највероватније у томе што су задњег дана на предлог тренера изменили састав.

Женском ката тиму не смемо замерити обзиром да им је ово био први наступ. У другом наступу надајмо се да ће поправити резултат.

Засада наша екипа у борбама налази се на 1. месту, мушкарци у катама на трећем а девојчице на петом. Следећа два кола одржаће се 23. децембра у Баваништу па пожелимо више среће.

Новаковић Новак

ГАДНИЧКО СПОРТСКЕ ИГРЕ

Масовно учешће радника

Комисија за спорт и рекреацију радника при Општинском синдикалном већу организатор је такмичења радника у спортским дисциплинама и то: мали фудбал, куглање, риболов, шах, стони тенис, одбојка, кошарка, рукомет и стрељаштво. Због временских прилика велики фудбал одложен је за пролеће.

У МАЛОМ ФУДБАЛУ одржано је такмичење од 24 октобра до 24. новембра 1979. године а узело је учешће 16 екипа из радних и друштвених организација. Екипе су биле подељене у две групе. По две првопласиране екипе из сваке групе у финалном делу, у међусобним сусретима бориле су се за пласман од 1. до 4. места.

За време такмичења по групама и у финалном делу, у такмичењу је узело учешће више од 160 радника који су се спортски борили за што бољи успех својих екипа.

У финалном делу највише успеха имала је екипа ООУР „Сервис" која је све своје противнике победила и убедљиво освојила прво место. На друго место пласирала се екипа радника Станице милиције, трећа је екипа Скупштине општине која је уједно и најпријатније изненађење овог такмичења. Екипа „Стандард-бетон II" која се поред екипе „Сервиса" пре такмичења убрајала у главне фаворите овог такмичења, освојила је 4. место.

ТАКМИЧЕЊЕ У КУГЛАЊУ одржано је од 23. октобра до 7. новембра 1979. године. Учествовало је 8 екипа, а у такмичењу учешће је узело више од 80 радника. Играјући свака са сваком, највише успеха имала је екипа ООУР „Сервис" која је и у овој грани спорта освојила прво место. На друго место пласирала се екипа старешина „Гарнизона", трећа је екипа „Стандард-бетона", а четврто место освојила је екипа ратних војних инвалида.

Све првопласиране екипе добиле су пехар, а остале екипе дипломе. Док је трајало такмичење у овим гранама одржано је и такмичење у спортском риболову. Овде је највише успеха постигла екипа „Жарка Златара".

Користим прилику да се у име Комисије за спорт и рекреацију радника захвалим Дому ЈНА на разумевању и помоћи коју су нам пружили да би се на њиховим теренима и просторијама одржало ово такмичење.

Тренутно је у току такмичење у шаху, а о резултатима читаоце ћемо упознати по завршетку такмичења.

Задивљујући је податак да се толико радника одазвало и узело учешће у овом циклусу такмичења, мада временске прилике нису биле баш најидеалније.

Верујем да ће у пролећном делу такмичења бити више учесника у овом такмичењу.

Д. Александров

ЗАВРШЕНО ТАКМИЧЕЊЕ У БАНАТСКОЈ ШАХОВСКОЈ ЛИГИ

ЗРЕЊАНИНСКИ ПРОЛЕТЕР УБЕДЉИВО ПРВИ

★ **БЕЛОЦРКВАНИ ВИЦЕШАМПИОНИ, КУСИЋАНИ ИСПАДАЈУ ИЗ ЛИГЕ**

Народ вели „трећа срећа". Међутим, за шах клуб „Граничар" трећа сезона у банатској елити није била нимало срећна, пре би се могло рећи малерозна, тим пре што је сам почетак био необично успешан за Кусићке шахисте, јер, на самом старту, у само два кола, забележити две победе и укњижити 10 поена, успех је достојан поштовања. Подсетимо се још једном тих светлих тренутака и одушевљења навијача када су раздрагано узвикивали „по јутру се дан познаје" очекујући нове и још веће успехе својих љубимаца. А они, успавани славом првих ловорика као да су и збиља заспали. Сва надања обавила је мркла тама. Уследили су неочекивани обрти, пораз за поразом, и опет, као раније, шаховска дијалектика изрежирала је праву драму за опстанак које нису били свесни ни сами протагонисти. У моменту када су схватили своју ситуацију, све је било касно. Сунце се више није појавило а брод је потонуо до предпоследњег места и до нижег ранга такмичења.

А Белоцрквани, мада су поклекли још на самом старту, у комшијском дербију против „Граничара" извукли су много боље поуке. И поред првог „шока" заграбили су напред крупним корацима и уз још неколико спотицања у смирају дана убрали крупне плодове свог оптимизма. Високо друго место није прави одраз снаге Белоцркванске екипе којој је право место у I војвођанској лиги, али је ипак изазвало задовољство. Уз добру омладинску и добру женску таблу, повратак у I војвођанску лигу не би требало да представља посебан проблем.

Млада екипа Зрењанинског „Пролетера" у овој сезони приказала је највише. Од почетка се борила пуним еланом, тако да правог ривала за највиши пласман није ни имала. Са огромном разликом од пуних 20 поена испред Белоцркванa, заузела је прво место и изборила улазак у виши ранг такмичења.

КОНАЧНА ТАБЕЛА:

1) „Пролетер" (Зрењанин) 68,5, 2) Бела Црква 48,5, 3) Павлиш 48, 4) „Билећанин" (Сечањ) 47,5, 5) „Раднички" (Ковин) 46,5, 6) „Партизан" (Јабука) 45,5, 7) „Борац" (Велике Ливаде) 44, 8) „Бора Ивков" (Бан. Ново Село) 43, 9) „Русанда" (Меленци) 41,5, 10) Долово 40,5, 11) „Граничар" (Кусић) 34 ,12) Бан. Карловац 21 поен.

Матија Пагач

БИЦИКЛОМ У БЕОГРАД

Овогодишњи победник на Олимпијским сеоским играма у Белој Цркви, у бициклизму, Пауновић Раде из Црвене Цркве, учинио је „мали" излет бициклом до Београда.

Као припрема овом „подухвату" претходиле су пар шетњи бициклом до Вршца, један одлазак до Карловца и скоро свакодневни тренинзи.

Црвена Црква — Јасеново и Црвена Црква — Бела Црква.

Раде највероватније није једини из наше општине који је на овај начин посетио Београд, па ипак, треба му честитати на решености, јер посетити Београд овако, значи прећи бициклом преко 200 км.

Тодор Момчилов

МЕСНИ ДЕРБИ НИЈЕ ЗАДОВОЉИО

„БАК" - „РАДНИЧКИ" 0 : 0

Најстраственији љубитељи фудбала из Беле Цркве са нестрпљењем су чекали последње коло јесењег дела фудбалског првенства Јужнобанатске „А" лиге, које је одиграно 25. новембра. Радило се, наиме. о месном ривалству између ова два клуба. У питању су и два навијачка табора. Због тога се с правом очекивало да ће то бити лепа, борбена, али и фер утакмица, која ће задовољити укус љубитеља фудбала. Међутим, очекивања су изостала. Само на моменте стицао се утисак да се ради о утакмици на којој се освајају драгоцени бодови. А бодови су неопходни и једној и другој екипи, јер нити БАК има превише бодова, а нити Раднички може бити потпуно спокојан у наставку првенства. По игри, која се, истина, одвијала по веома хладном времену, а уз то на тешком терену, праћеној досадном кишом, стекао би се утисак да је све унапред режирано. Међутим, договора није било, али је очигледно да БАК још увек нема екипу која може кадгод жели да победи, мада је у извесном смислу уиграо неки систем, који наговештава боље дане. Раднички, пак, има снаге и жеље за победом, али има мали избор, а уз све то његови нападачи желе да све реше индивидуалним потезима, заборављајући при томе да је фудбал колективна игра У таквим условима није ни чудо што су оба тима изневерила очекивања. Месни дерби у ствари и није дерби, већ, пре би се рекло, пријатељски сусрет, па су фудбалери оба тима углавном отаљавали посао на терену. У целини, ако би требало да се да каква оцена, онда се најкраће може рећи — БАК је створио више шанси ,које није искористио, а Раднички је имао више од игре.

Сава Соколовић

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

Главни и одговорни уредник Озрен Ђурђев Издавачки савет: Зоран Павлов (председник), Божидар Шијачки, Жива Палинкућа, Милан Милићевић, Милорад Радомир, Душан Станковић, Владимир Кастељанов, СлободанСтан, Алојз Хлавачек, Иштван Геич, Слободан Штрбац, Јован Петров, Драгиша Алексић, Александар Ранц, Озрен Ђурђев и Мирољуб Бура Редакцијски колегијум: Стојче Соколовић, Владимир Бранков, Мирјана Пешић и Радмила Гава. Стални сарадници: Светолик Суботић, Татијана Тимотијевић, Антон Шованец, Ђорђе Перчинов, Тодор Момчилов и Новинарска секција Школског центра. Коректор: Нада Здравковић: Уредник фотографије: Стеван Палинкаш. Технички сарадници: Мирољуб Бура, Здравко Ђајић и Радомир Јовић. Метер: Мирко Доловац. Штампа: Графичко предузеће „Сава Мунћан". Рукописи и фотографије се не враћају. Адреса листа: Бела Црква Трг Маршала Тита 2. Тел. 851-065 Жиро рачун 60810-678-2190. Претплата полугодишња: за иностранство 60 динара за нашу земљу 18. Годишња за нашу земљу 36. динара за иностранство 120 динара.